

CHWAŁA WIELKIEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ!

„Rewolucja Październikowa nie jest jedynie rewolucją „w ramach narodowych”. Jest przede wszystkim rewolucją o charakterze międzynarodowym światowym, oznacza bowiem gruntowny zwrot w światowych dziejach ludzkości, zwrot od świata starego, kapitalistycznego, do świata nowego, socjalistycznego”.

STALIN

Wyd. A Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się! Nr 307 (413)
Cena 15 groszy
Rok II

Nowiny Rzeszowskie

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rzeszów - Przemyśl - Krosno, wtorek 7 listopada 1953

Uchwała Biura Politycznego KC PZPR w sprawie obchodu 25 rocznicy śmierci Feliksa Dzierżyńskiego

Po raz 33-ci obchodzą w tym roku masy pracujące całego świata, wszyscy komu droga jest sprawa postępu i pokoju, zwycięstwo Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Dla narodu polskiego dzień ten ma szczególne znaczenie. Zwycięstwo bowiem Rewolucji Socjalistycznej w Rosji przyniosło Polsce wyzwolenie z jarzma żarcoborców. Po upływie zaś ćwierćwiecza, dzięki rozgromieniu hitlerizmu przez bohaterką Armię Radziecką, przyniosło ludowi polskiemu po raz drugi wolność narodową a wraz z nią i wolność społeczną, torując drogę do socjalizmu. Składając hołd pamięci wszystkim tym, którzy ofiarą walki przyczynili się do triumfu Wielkiej Rewolucji, stanowiącej

zwrot w dziejach całej ludzkości, wspominając z dumą wkład Polaków w dzieło zwycięstwa Rewolucji, pragniemy uczcić największego rewolucjonistę polskiego, który walczył obok LENINA i STALINA był jednym z czołowych organizatorów Października.

FELIKS DZIERŻYŃSKI wszytkie swe niepospolite zdolności, całą swą niewyczerpaną energię i płomienny entuzjazm oddał sprawie zwycięstwa Rewolucji w Polsce i w Rosji.

(Ciąg dalszy na str. 2-giej)

List do GENERALISSIMUSA STALINA uczestników warszawskiej uroczystej akademii ku czci XXXIII rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

Zebrani na uroczystej akademii w Warszawie, przedstawiciele klasy robotniczej i społeczeństwa stolicy, — przedstawiciele władz Rzeczypospolitej, wojska oraz organizacji politycznych i społecznych, z okazji 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej przesyłają na Wasze ręce gorące i serdeczne pozdrowienia i życzenia wspaniałych sukcesów dla bratnich narodów radzieckich, które pod Waszym kierownictwem weszły na drogę gigantycznego budownictwa komunistycznego, na drogę wspaniałego rozwoju zwiastującego ludzkości nową erę, erę wolności, sprawiedliwości i pokoju. Podczas, gdy imperialiści amerykańscy przechodzą do jawnych ataków i agresji przeciw wolnym narodom, Związek Radziecki do wyraz swęj niewzruszonej woli pokoju i wskazuje ludom świata drogę do szczęścia i dobrobytu.

uczający pod kierownictwem klasy robotniczej, że tylko dzięki braterskiej pomocy wielkiego Związku Radzieckiego Polska mogła wstąpić na drogę, wiodącą do socjalizmu. Dlatego też rocznica Wielkiej Rewolucji Październikowej jest również świętem

mas pracujących naszego kraju. Polska klasa robotnicza, masy chłopskie i młodzież niezliczonymi zobowiązaniami produkcyjnymi uczciły rocznicę Wielkiego Października.

ludzkości, naród polski pragnie wyrazić Wam — wielkiemu wodzowi mas pracujących całego świata i wielkiemu przyjacielowi Polski — uczucia miłości i szczerą przywiązania.

W radosnym dniu święta narodów radzieckich i całej postępowej

W obliczu kłosa imperialistycznych podlegaczy wojennych w imieniu polskiej klasy robotniczej i ludu polskiego, któremu przewodzi Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, zapewniamy Was, iż nie będziemy szczędzić sił, aby zwiększyć nasz wkład do walki o utrwalenie pokoju światowego, jeszcze bardziej zapożyczymy się przyjaźni i współpracy ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, za ostrzyjemy naszą czujność wobec kłosa wroga, wzmocnimy siły gospodarcze i obronność naszego kraju, urzeczywistnimy budowę z zapalem i wiarą w przyszłość Plan 6-letni budowy podstaw socjalizmu, będziemy wznosić nasze państwo demokracji ludowej.

Natchniony niezwykłymi ideami Wielkiej Rewolucji Październikowej — naród nasz z wiarą i stanowczością kroczy naprzód do socjalizmu.

Jesteśmy głęboko przekonani, że krzyżując zbrodnicze kłosa podlegaczy wojennych obok pokoju pod Waszym kierownictwem zwycięży.

Do Generalissimusa J. W. STALINA Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR

MOSKWA—KREML.

Z okazji XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej przesyłam Panu, Panie Premierze, i narodom Związku Radzieckiego w imieniu Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i własnym najserdeczniejsze życzenia dalszych wspaniałych osiągnięć w walce o najszczytniejsze cele ludzkości.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa wskazała wszystkim narodom świata perspektywę pomyślnego rozwoju i szczęśliwej przyszłości. Narodowi polskiemu przyniosła ona niepodległość, a pokonanie faszystów przez potężną i bohaterką Armię Radziecką, wyzwoliło kraj spod okupacji, umożliwiło narodowi wyzolenie społeczne spod ucisku obszarników i kapitalistów i wkroczenie na drogę budowy socjalizmu.

Pragnę Pana zapewnić, Panie Premierze, że naród polski z głęboką wdzięcznością pamięta o szlachetnej i bezinteresownej pomocy udzielanej mu stale przez Związek Radziecki.

W dniu XXXIII rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej naród polski ożywiony jest zdecydowaną wolą skupienia wszystkich sił do dalszej wytrwałej walki o trwałe pokój, walki prowadzonej przez setki milionów milujących pokój ludzi na całym świecie pod przewodem ostoi pokoju — wielkiego Związku Radzieckiego.

JÓZEF CYRANKIEWICZ.

„Cechą charakterystyczną Rewolucji Październikowej jest fakt, że przeprowadziła ona w ZSRR te rewolucje narodowo-kolonialne nie pod flagą nę nawiści narodowej i starć między narodami, lecz pod sztandarem wzajemnego zaufania i braterskiego zblżenia się robotników i chłopów wszystkich narodowości ZSRR, nie w imię nacjonalizmu, lecz w imię internacjonalizmu”.

STALIN

Do Pana N. M. Szvernika Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej Z. S. R. R.

MOSKWA

W XXXIII rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej przesyłam w imieniu narodu polskiego i własnym dla narodów Związku Radzieckiego, dla Prezydium Rady Najwyższej Z. S. R. R. dla Pana osobiście najserdeczniejsze pozdrowienia.

Naród polski na podstawie swych własnych doświadczeń wie jakiego epokowego przełomu w dziejach całej ludzkości dokonała Wielka Rewolucja Październikowa i powstały dale

ki niej Wielki Związek Radziecki — nadzieja i otucha wszystkich narodów milujących pokój i wolność.

Tylko dzięki nieustannie rosnącej potęgę Związku Radzieckiego i skupiających się wokół niego sił postępu, wbrew prowokacjom imperialistycznych agresorów pokój może być obroniony.

Naród polski śle dził narodom Związku Radzieckiego najserdeczniejsze życzenia dalszych wspaniałych osiągnięć na drodze do jeszcze większego rozkwitu i pomyślności.

BOLESŁAW BIERUT

Wszystkie zwycięstwa mas pracujących na całym świecie wypływają ze źródła Wielkiej Rewolucji Październikowej

Przemówienie sekretarza KC PZPR Józefa Cyrankiewicza, wygłoszone w dniu 6. XI. 1950 r. na uroczystej akademii w XXXIII rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej w Państwowym Teatrze Polskim w Warszawie

Towarzysze!

Jeżeli dzisiaj w roku 1950 z niezachwianym poczuciem pewności i siły ruch robotniczy całego świata maszeruje naprzód, jeżeli skończył się bezpowrotnie okres, w którym najpiękniejsze porywy ducha ludzkiego w walce o wolność w walce o wyzwolenie spalały się w nierównej walce,

jeżeli trzecia część ludzkości zrzucała pięta nienawistnego ustroju wyzysku i nędzy i w twórczym wysiłku buduje swą socjalistyczną i komunistyczną przyszłość,

jeżeli setki milionów ludzi na całym świecie podaje sobie ręce, by z niezachwianą wiarą w zwycięstwo stawiać czoła ciemnym siłom imperializmu,

jeżeli sprawa walki z imperializmem, sprawa walki o pokój, nie jest już z wszelką pewnością żadną utopijną mrzonką marzycieli, ale konkretną osłagalną ludzkimi siłami możliwością,

jeżeli sprawa socjalizmu nie jest hasłem i zawołaniem tylko, nie programem i nie dążeniem tylko, ale rzeczywistością naszych czasów, rzeczywistością dwudziestego wieku —

to jest tak dlatego, że 33 lata temu rewolucyjne masy rosyjskiego proletariatu pod kierunkiem partii bolszewickiej, pod wodzą LENINA, i STALINA obaliły panowanie burżuazji i ustanowiły dyktaturę prole-

tariatu. Na gruzach imperium carów, na gruzach wzięcia narodów, na trupie żandarmów ludów, powstało pierwsze w dziejach — państwo socjalistyczne.

I z tą chwilą zmienił się w sposób decydujący i nieodwracalny układ sił na frontach walki klasowej.

Na dziesięciolecie październikowe, STALIN tak określił międzynarodowy charakter Rewolucji Październikowej:

„Podrywając imperializm, Rewolucja Październikowa stworzyła równocześnie w postaci pierwszej dyktatury proletariatu potężną i jawną bazę światowego ruchu rewolucyjnego, której ruch ten przedtem nigdy nie miał i na której może się teraz oprzeć. Stworzyła potężny i jawny ośrodek światowego ruchu rewolucyjnego, którego ruch ten przedtem nigdy nie miał i wokół którego może on się teraz skupić, organizując jednolity front rewolucyjny proletariatu i narodów uciskanych wszystkich krajów przeciw imperializmowi”.

Ten nowy układ zdecydował o całym następnym okresie historycznym. Spotęgował we wszystkich krajach walkę klasy robotniczej, rozplomił walkę narodów Azji przeciwko imperialistycznym kolonizatorom. Obudził realną nadzieję w sercach

milionów ludzi wszystkich narodowości i wszystkich kontynentów. Wydobył nowe zasoby energii w walce wyzwoleniczej. Stał się źródłem szeregu zwycięstw w społecznej i narodowej walce wyzwoleniczej. A każde z tych zwycięstw z kolei zmieniło w dalszym ciągu układ sił na korzyść obozu postępu i socjalizmu. Pękły jedno po drugim ogniwa w łańcuchu imperialistycznym, pękły w narastającej walce mas przeciw ciemnościom.

Masy pracujące na całym świecie uczyły się walczyć poprzez ciężkie doświadczenia, poprzez trudności a nieraz porażki i niepowodzenia. Masy nabywały doświadczenia. Busołą w tej walce był marksizm-leninizm.

I tak jak wszystkie zwycięstwa mas pracujących na całym świecie, wypływają ze źródła Wielkiej Rewolucji Październikowej i osiagalne są dzięki nieodwracalnej zmianie układu sił klasowych spowodowanej przez Rewolucję Październikową — tak też wzorem, naśladaniem, przykładem, przodownikiem walki o postęp i pokój na całym świecie, stało się zrodzone z Rewolucji Październikowej pierwsze państwo socjalistyczne — Związek Radziecki.

Zacęta walka Związku Radzieckiego z imperialistyczną interwencją, lata blokady, głodu, kordonu sanitarnego — lata, w których geniusz

wodźów rewolucji LENINA i STALINA, upór, siła i zaciekłość partii bolszewickiej, bohaterstwo mas pracujących wykuwało granitowe fundamenty pierwszego państwa socjalistycznego — to nieśmiertelne karty przełomowych zwycięstw, decydujących o narodzinach epoki socjalizmu.

Stąd płynie przodownictwo Związku Radzieckiego.

Heroiczne pięćdziesiąt lat, które z Kraju Rad. nadrabiając carską spuściznę zacofania, uczyniły kraj przodującego przemysłu i przodującej techniki — udowodniły całemu światu, że socjalizm potrafi w trudnych warunkach rozwinąć siły produkcyjne w przemyśle dziesięć okrotnie szybciej niż kapitalizm w latach dawno minionego swego rozkwitu.

Przy tym rozwój gospodarki kapitalistycznej prowadził nieuchronnie do wstrząsów i kryzysów, do bezrobocia i klęsk społecznych, a rozwój — wspaniały rozwój przemysłu socjalistycznego prowadzi do nieustannego wzrostu dobrobytu i kultury, otwiera nową epokę socjalistycznej, przodującej produkcji, epokę obfitości i dobrobytu, toruje drogę komunizmowi.

Na tym polega przodownictwo Związku Radzieckiego.

Gdy narody całej Europy skute były w jarzmie Hitlera, gdy faszyzm nie tylko podpalił Europę ale sięgał krwawą łapą po panowanie nad światem wyraźnie zapowiadając zagładę całych narodów — wówczas w najtrudniejszych miesiącach najazdu hitlerowskiego na Związek Radziecki w listopadzie 1941 r. towarzysząc STALIN tak mówił do żołnierzy Radzieckiej Armii:

„Cały świat patrzy na was jako na siłę zdolną do zniszczenia drapieżnych hord zaborców niemieckich. Patrzy na was jako na swych zbawców podlitę narody Europy, które dostały się w jarzmo zaborców niemieckich. Przypadła wam w udziale wielka misja wyzwolenicza. Bądźcie więc godni tej misji”.

Armia Radziecka, narody Związku Radzieckiego nadludzkim wysiłkiem, ofiarami i bohaterstwem wypełniły tę wielką misję wyzwoleniczą. Na tym polega przodownictwo Związku Radzieckiego. Stąd płynie miłość narodów, którym Armia Radziecka przyniosła wolność, którym przywróciła zdeptaną przez faszyzm godność, którym umożliwiła pokojowy rozwój, stąd płynie wdzięczność całej postępowej ludzkości wobec narodu radzieckiego za ocalenie od barbarzyństwa faszystowskiego.

Równocześnie zwycięstwo Związku Radzieckiego nad faszyzmem w drugiej wojnie światowej spowodowało pęknięcie dalszych ogniów w łańcuchu imperialistycznym. Wyzwolenie szeregu krajów przez Armię Radziecką

spłotło się z wyzwoleniczą walką toczoną przez masy pracujące tych krajów przeciw kapitalistom i obszarom, — ułatwiło tę walkę, uchroniło te narody przed imperialistyczną interwencją usiłującą wszelkimi sposobami wesprzeć kontrrewolucyjne siły rodzimej reakcji, pozwoliło masom pracującym tych krajów uchwylić władzę polityczną i poprowadzić walkę o obalenie panowania kapitalistów i obszarników — zabezpieczyło rozwój krajów ludowo-demokratycznych ku socjalizmowi.

Na tym polega przodownicza rola Związku Radzieckiego.

W ten bowiem sposób rewolucja ludowo-demokratyczna w całym szeregu krajów są rodowitymi córami Wielkiej Rewolucji Październikowej, są ogniwem w realizacji epoki rewolucji proletariackiej rozpoczętej przez Wielką Socjalistyczną Rewolucję Październikową.

Wspaniałe, decydujące o dalszych losach ludzkości, było zrodzone i natchnione Rewolucją Październikową, zwycięstwo narodu chińskiego nad imperializmem i jego chińskimi agentami.

W ten sposób dzięki Rewolucji Październikowej, dzięki istnieniu Związku Radzieckiego, dzięki partii bolszewickiej, dzięki rozgromieniu faszyzmu hitlerowskiego i japońskiego przez Związek Radziecki w wyniku drugiej wojny światowej, dzięki poważnemu osłabieniu obozu imperialistycznego — stało się możliwe, że stałoby się prawie walka narodu chińskiego o swoją wolność uwieczniona została decydującym o losach Azji zwycięstwem.

W ten sposób uczyniony został dalszy decydujący wyłom w łańcuchu imperialistycznym.

Nie dziwnego, że imperializm tak ciężko nadszarpięty po pierwszej wojnie światowej Rewolucją Październikową i w wyniku drugiej wojny światowej powstaniem państw ludowo-demokratycznych i zwycięstwem Chin Ludowych, czynił tak wiele wysiłków, aby wykorzystując nacjonalistyczne odchylenia i własne agentury, rozłupać solidarność państw ludowo-demokratycznych ze Związkiem Radzieckim, aby na nowych pozycjach próbować izolować poszczególne ogniewa rewolucji proletariackiej, aby podstępem i zdradą zadusić młode pędy rewolucji w poszczególnych krajach i oddać te kraje w jarzmo imperialistycznej niewoli. Takim przykładem ohydnej zdrady i zaprzeczenia narodu imperialistom amerykańsko-angielskim stała się krwawa klęka Tilo, kilka morderców i szpiegów.

Dokończenie przemówienia tow. Cyrankiewicza, podamy w numerze jutrzejszym.

Uchwała Biura Politycznego KC PZPR

w sprawie obchodu

25 rocznicy śmierci Feliksa Dzierżyńskiego

(Dalszy ciąg ze str. 1-esej)

Gdy pod koniec wieku 19-go carska ochrona na drodze masowych aresztowań rozbiła organizację młodej wówczas socjal-demokracji polskiej, Dzierżyński odbudowuje w krótkim czasie partię. Stanowi on najlepsze uosobienie tradycji, które przekazała nam w dziedzictwie SDKPiL tradycji wierności sprawie robotniczej, internacjonalizmu i wspólnej walki z rosyjskim ruchem rewolucyjnym.

W okresie rewolucji 1905 r., która ogarnęła całe imperium carskie i wysunęła Królestwo Kongresowe na jedną z czołowych pozycji walk, Dzierżyński jest wodem i duszą organizacji krajowej SDKPiL, niezłomnie głosi i realizuje braterstwo broni polskiego i rosyjskiego proletariatu.

W kwietniu 1906 r. jako przedstawiciel SDKPiL uczestniczy w 4-tym zjeździe SDPRR, wchodzi z ramienia socjaldemokracji polskiej do Komitetu Centralnego SDPRR. W zażartej walce, jaka się toczy między kierunkiem mieniszewickim a bolszewickim, popiera zdecydowanie bolszewików. LENIN już wówczas uważał Dzierżyńskiego za najbliższego bolszewikom działacza SDKPiL.

W latach reakcji stołypinowskiej Dzierżyński podważa swe wysiłki, walczy nieubłaganie z likwidarstwem (oportunistycznym dążącym do likwidacji ruchu rewolucyjnego). W więzieniach carskich, na zesłaniu syberyjskim, w ciągu długich lat katorgi w kajdanach i na wolności — Feliks Dzierżyński był zawsze w pierwszych szeregach walczących.

Ledwie uwolniony z kajdan przez rewolucję lutową zjawia się w Komitecie Moskiewskim Partii LENINA-STALINA. Na VI-tym zjeździe Partii, który wszedł na drogę przygotowań do zbrojnego powstania, Dzierżyński wybrany zostaje w skład kierownictwa. Walcząc o zwycięstwo i utrwalenie władzy proletariackiej w Rosji Dzierżyński walczył jednocześnie o swoją „starą sprawę”, o dobro polskiej

klasy robotniczej, o dobro narodu polskiego.

Był członkiem kierownictwa powstania zbrojnego. Jako bohater Października i jeden z organizatorów rewolucji stanął wkrótce na szczególnie trudnym posterunku walki z podnoszącą głowę reakcją, podsyconą i opłacaną z zewnątrz przez imperialistów. Dzięki swej nadludzkiej energii Dzierżyński z honorem wypełnił zadania postawione przez partię, pokierował zwycięską walką przeciw hydrze kontrrewolucji w obronie Republiki Radzieckiej, będącej ostoją i nadzieją całej postępowej ludzkości. Feliks Dzierżyński „karzący mecz rewolucji” i „postrach światowej burżuazji” przyjaciel i wierny żołnierz LENINA i STALINA — był i jest otoczony miłością i podziwem uciskanych i wyzyskiwanych całego świata.

Kiedy skończył się okres wojny do mowy partia posyła Dzierżyńskiego na front odbudowy ekonomicznej, zrujnowanego kraju. I tu, podobnie jak w latach ubiegłych, wszystkie swe siły ofiaruje sprawie socjalizmu.

Całe swe życie oddawał Dzierżyński bez reszty walce o zwycięstwo sprawy robotniczej. Zakończył swe życie na posterunku bojowym 20 lipca 1926 r.

„Gorejący płomień i bohaterska odwaga w walce z trudnością — tak scharakteryzował Towarzysz STALIN Feliksa Dzierżyńskiego, w przemówieniu nad jego trumną.

Naród polski, który odzyskał wolność dzięki Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i który buduje dzisiejsze fundamenty socjalizmu w oparciu o braterską pomoc potężnego Związku Radzieckiego, czuje głęboko pamięć o niezłomnym szermierza rewolucji Feliksa Dzierżyńskiego, będącego najwspanialszym uczestnikiem nierozwalnych więzów łączących polski i rosyjski ruch rewolucyjny, symbolem w ełnej przyjaźni narodu polskiego i narodów Związku Radzieckiego.

Dzisiaj, gdy polska klasa robotnicza wraz z całym ludem pracującym obchodzi uroczystość 33 rocznicę zwycięstwa Wielkiej Rewolucji Październi-

kowej w walce od jarzma kapitalizmu i obcej przemocy Polsce Ludowej, Biuro Polityczne KC PZPR postanawia:

W związku z przypadającą w lipcu 1951 r. 25-tą rocznicą śmierci Feliksa Dzierżyńskiego:

a) przygotować szereg publikacji i zorganizować akcję wydawniczą, prasową i radiową w celu pełnego wyjaśnienia masom pracującym historycznej roli i wielkości bohaterkiej postaci Feliksa Dzierżyńskiego;

b) odsłonić w lipcu 1951 r. w Warszawie na Placu Bankowym, mającym szczytne tradycje rewolucyjne, pomnik Feliksa Dzierżyńskiego;

c) w dniu tym wmurować tablicę pamiątkową w miejscach związanych z osobą Feliksa Dzierżyńskiego — w Warszawie, w Dąbrowie Górniczej, w Łodzi, Krakowie i w Białymstoku;

d) zorganizować w Warszawie, centralną wystawę poświęconą życiu i działalności Feliksa Dzierżyńskiego.

Przesyłamy serdeczne i gorące pozdrowienia zwycięskim narodom radzieckim

Uroczysta akademii w Rzeszowie ku czci 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej

W przeddzień 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej odbyła się w Domu Kultury w Rzeszowie uroczysta akademii. Załogi rzeszowskich zakładów pracy przybyły na akademii z meldunkami o wykonaniu zobowiązań październikowych na sumę 600 mil. zł (wg dawnych obliczeń).

Obszerna sala Domu Kultury zapelniała się po brzegi. Potężny transparent nad sceną głosił: „Niech żyje 33 rocznica Wielkiej Rewolucji Październikowej”. Przybrana wielkimi popiersami LENINA i STALINA, sztandarami i kwiatami scena jaśnieje czerwoną.

Uroczystą akademii zajął tow. Bolesław Geraga, przewodniczący Prezydium Wojew. Rady Narodowej.

„W dniu zwycięstwa Wielkiej Rewolucji Październikowej, przesyłamy serdeczne i gorące braterskie pozdrowienia i zwycięskim narodom radzieckim, budującym Ko-

munizm w swym kraju”.

Do prezydium powołano przedstawicieli zwycięskiej Armii Radzieckiej, przedstawicieli Komitetu Wojewódzkiego Partii z I sekretarzem tow. Janem Ptaszkim na czele, przedstawicieli władz miejscowych i organizacji społecznych oraz miejscowego społeczeństwa.

Obszerny referat o historycznym znaczeniu Wielkiej Rewolucji Październikowej wygłosił tow. Jan Ptaszki.

TOWARZYSZE!
W dniu dzisiejszym narody radzieckie,

wraz z nimi masy pracujące całego świata, święcą uroczystość 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

33 lata temu proletariatu rosyjski, wychowany i kierowany przez wielką Partię LENINA i STALINA, szturmuje gniazda kapitalizmu, przetrwał jego ogniwa i na jednej piątej części globu ziemskiego, znosząc władzę kapitalistów i obszarników zbudował pierwsze w dziejach państwo dyktatury proletariatu.

Historia ludzkości zna wiele zwrotnych punktów, wiele rewolucyjnych przewrotów — lecz wszystkie te rewolucje różniły się zasadniczo od Wielkiej Rewolucji Październikowej.

(Ciąg dalszy na stronie 4)

Lenin i Stalin w Rewolucji Październikowej

LENIN i STALIN — genialni wodzowie wieku zwycięstwa socjalizmu stworzyli partię, która wchłonęła wszystkie doświadczenia rewolucyjnej walki mas pracujących i która po mistrzowsku opanowała sztukę naukowego rozumienia, a przez to samo i przyspieszenia biegu wydarzeń historycznych. Tylko partia wychowana przez Lenina i Stalina, uzbrojona przez nich w niezwykły oręż teorii rewolucyjnej, mogła być „dostatecznie śmiała, ażeby poprowadzić lud do stanowczego szturmu i dostatecznie ogłębna, by ominąć wszystkie i wszelkie skały podwodne na drodze do celu — tylko taka partia mogła tak umiejętnie połączyć w jeden nieprzerwany potok rewolucyjny tak róż-

33 lata temu salwy marynarzy piotrogrodzkich ze statku „Aurora” obwieściły światu nową erę. Erę rewolucji proletariackiej, niosącej ludzkości urzeczywistnienie najszybciej marzeń o sprawiedliwości społecznej, o ustroju gdzie nie będzie wyzysku człowieka przez człowieka, o ustroju, który zniesie panowanie jednych narodów nad innymi. Ale salwy „Aurory” nie wybuchły same. Działami „Aurory” kierowała doświadczona, zahartowana w bojach ręką proletariatu rosyjskiego, prowadzonego nieustannie naprzód przez partię nowego typu, której twórcami i wodzami byli tacy geniusze myśli i praktyki rewolucyjnej, jak **LENIN i STALIN**.

„Nie jest wykluczona możliwość, że właśnie Rosja będzie krajem, który utoruje drogę do socjalizmu... Należy odrzucić przestarzały pogląd, jakoby tylko Europa mogła nam wskazać drogę. Istnieje marksizm dogmatyczny i marksizm twórczy. Ja stoję na gruncie tego ostatniego”.

Wyzszość ta zdecydowała nie tylko o losach narodów radzieckich. Pokazała ona drogę do socjalizmu międzynarodowemu proletariatu, w tej liczbie i polskiej klasie robotniczej. I w tym tkwi może największa siła idei Rewolucji Socjalistycznej, dokonanej w Rosji przed 33 laty.

Z walką o przejście do Rewolucji Socjalistycznej ściśle związana się walka Lenina przeciwko wojnie imperialistycznej, walka Rewolucji Październikowej o pokój.

Polityka walki o prawdziwie demokratyczny pokój stała się dziejową zdobyczą całego proletariatu międzynarodowego. Czyż dziś nie mobilizujemy milionowych mas ludzi pracy w świecie do walki o pokój pod przewodnictwem wielkiej potęgi materialnej i moralnej, jaką jest Związek Radziecki, i wielkiego chorążego pokoju — Stalina? I czyż w walce tej nie realizujemy właśnie pokojowych założeń socjalistycznej rewolucji, programu który już wówczas nakreślił Lenin i Stalin?

Do najsilniejszych ideowych dźwigni Rewolucji Październikowej należała opracowana przez Lenina i Stalina idea sojuszu robotniczo-chłopskiego, o program rozstrzygnięcia kwestii narodowej.

Od pierwszej chwili partia bolszewicka realizowała w myśl wskazań Lenina i Stalina sojusz robotników

i pracujących chłopów. Dlatego właśnie udało się klasie robotniczej oprzeć się o biednego chłopca i pozyskać dla rewolucji średniaka.

Stanowiło to wielką siłę, która przechyliła szalę na korzyść zwycięstwa Rewolucji Październikowej. Od pierwszej też chwili Lenin i Stalin walczyli o sprawiedliwe rozstrzygnięcie problemów narodowych.

Lenin i Stalin uczyli, że partia proletariacka winna popierać ręką narodowo-wyzwoleńczą narodów uciskanych, skierowaną przeciwko imperializmowi. Podstawowa teza polityczna partii bolszewickiej polegała na obronie prawa narodów do samookreślenia, aż do oderwania i utworzenia samodzielnego państwa.

I tu nie obeszło się bez walki z oportunistami, którzy występowali przeciwko tym podstawowym założeniom Lenina i Stalina. Konsekwentne przeprowadzenie leninowsko-stalinowskiej polityki narodowej włączyło do sił rewolucji bojową energię narodów uciskanych, wzmogło sympatię międzynarodowych sił demokratycznych dla rewolucji.

I ten więc czynnik odegrał wielką rolę w zwycięstwie Rewolucji Październikowej. Zdaje on swój dziejowy egzamin do dnia dzisiejszego.

Ścisła, nierozrwalna więź z masami i wielka siła prawdy, jaką niosła partia bolszewicka — oto podstawowe czynniki, które zdecydowały o

wspaniałym zwycięstwie proletariatu rosyjskiego.

W ciągu 8 miesięcy od lutego do października partia pod wodzą Lenina i Stalina zdobyła większość w radach robotniczych, chłopskich i żołnierskich, wyrwała szerokie masy ludu pracującego spod wpływu drobnoniemieckich partii mieszczyńskich, eserowców i anarchistów i poprowadziła lud rosyjski do zwycięskiego powstania zbrojnego, które dało mu w ręce władzę. Wielkie idee, które przewodziły 33 lata temu Wielkiej Rewolucji Październikowej, triumfują dziś w pełni. Triumfują one w Związku Radzieckim, który wznośli coraz wyżej gigantyczną budowlę komunizmu. Triumfują w krajach demokracji ludowej, którym państwo radzieckie wskazuje drogę budowy socjalizmu. Triumfują w Chinach Ludowych, gdzie ułatwia ona 475 milionom ludzi wyzwolenie spod jarzma imperializmu i rodzimej szajki kapitalistów.

Triumfują w Niemieckiej Republice Demokratycznej, która staje się poważną ostoją pokoju w Europie. Triumfują w setkach milionów podpisów pod Apellem Sztokholmskim, wskazujących nieprzeciętną wolę walki ludzkości o pokój.

Idea Rewolucji Październikowej zatriumfowała w naszym kraju. Przewodzą one milionom ludzi pracy w ich patriotycznej, twórczej walce o zbudowanie podstaw socjalizmu, przewodzą naszej Partii w realizacji linii politycznej, zgodnej ze wskazaniami wielkich wodzów rewolucji Lenina i Stalina. Dzięki Październikowi znajdujemy się w obozie socjalizmu i pokolenie nasze żyje we wspaniałym wieku Lenina - Stalina.

I to jest najważniejsze co uprzedzamy sobie w rocznicę pierwszej Socjalistycznej Rewolucji w świecie.

L. K.

ne ruchy rewolucyjne, jak ruch ogólnodemokratyczny na rzecz pokoju, ruch chłopsko-demokratyczny, zmierzający do zagarnięcia ziemi obszarowej, ruch narodowo-wyzwoleńczy uciskanych narodów, walczących o równouprawnienie narodowe oraz socjalistyczny ruch proletariacki, dążący do obalenia burżuazji, do ustanowienia dyktatury proletariatu” (Stalin).

Historia pokazała w praktyce budownictwa socjalistycznego i obecnego gigantycznego budownictwa komunizmu w ZSRR — wyższość twórczego marksizmu Lenina i Stalina nad marksizmem dogmatycznym.

W osiągnięciu tego celu podstawową rolę odegrała leninowsko-stalinowska strategia i taktyka, która wiodła proletariatu rosyjski od zwycięstwa do zwycięstwa, aż do ostatecznego obalenia władzy kapitału, aż do ustanowienia na jej gruzach pierwszej w świecie dyktatury proletariatu. 33 lata, które minęły od zwycięstwa pierwszej Socjalistycznej Rewolucji świata, potwierdziły też słusność idei Lenina-Stalina, które przewodziły walce proletariatu rosyjskiego o władzę.

Jakież to idee i hasła programowe legły u podstaw Wielkiej Rewolucji Październikowej?

Już w kwietniu 1917 r. Lenin nakreślił plan przejścia od rewolucji marcowej, która oddała władzę w ręce burżuazji, do rewolucji proletariackiej, która obali władzę obszarnictwa i kapitału i na jej miejsce ustaliła władzę proletariatu i biednego chłopstwa — dyktaturę proletariatu. Władza ta miała ucieleśnić się w Republice Rad, jako najbardziej celowej formie organizacji politycznej w okresie przejściowym od kapitalizmu do socjalizmu.

Program kwietniowy w nowych warunkach sprzecywał platformę polityczną walki o władzę. Poprowadzić masy ludu pracującego do rewolucji pod hasłami kwietniowymi oznaczało przede wszystkim przekonać je o możliwości budowy socjalizmu w jednym kraju.

A wokół tej właśnie sprawy toczył się główny bój między partią bolszewicką a agentami wroga klasowego w ruchu robotniczym. Ci ostatni dowodzili, zgodnie z mieszczykami, że rewolucja socjalistyczna w Rosji jest niemożliwa bez uprzedniego obalenia burżuazji w krajach Zachodniej Europy.

Nie trzeba dowodzić, że w tej kapitalnej dla rozwoju światowego ruchu rewolucyjnego sprawie historia potwierdziła słusność genialnego stanowiska Lenina i Stalina. Dalekowzroczność wielkich wodzów rewolucji znalazła m. in. wyraz w następujących słowach towarzysza Stalina:

W niespełna rok po skończeniu wojny, 9 lutego 1946 r., towarzysze Stalin powiedział:

„...Partia zamierza dokonać nowego potężnego wysiłku dla rozwoju gospodarki narodowej... Musimy dojść do tego, aby nasz przemysł mógł wyrobić rocznie około 50 milionów ton żelaza, około 80 milionów ton stali, około 500 milionów ton węgla, około 60 milionów ton ropy naftowej”.

Był to potężny program gospodarczy, obliczony co najmniej na trzy pięćolatki i przewidujący 3-krotne powiększenie produkcji w porównaniu z rokiem 1940. W pierwszym etapie realizacji tych zadań, w pięcioletce: 1946—1950 produkcja przemysłowa ZSRR miała wzrosnąć ponad poziom przedwojenny o 48 proc.

Pierwsza pięćolatka ma się ku końcowi. Wyniki jej są następujące: pod koniec 1947 roku Związek Radziecki zasadniczo ukończył odbudowę kraju i osiągnął przedwojenny poziom produkcji przemysłowej:

wysoka liczba 48 proc., o której m'ala wzrosnąć produkcja przemysłowa ZSRR, została wykonana i pod koniec 1949 r. przekroczona do 53 proc.

Związek Radziecki prowadził swe narody do wyższego stadium socjalizmu — do komunizmu.

Co to znaczy, że Związek Radziecki prowadzi swe narody do komunizmu?

Znaczy to, że przechodzi on od okresu, kiedy w społeczeństwie radzieckim obowiązywała zasada: „OD KAŻDEGO WEDŁUG JEGO ZDOLNOŚCI, KAŻDEMU — WEDŁUG JEGO POTRZEB” (zasada socjalizmu) do nowego okresu, w którym stopniowo zostanie wprowadzona nowa zasada: „OD KAŻDEGO WEDŁUG JEGO ZDOLNOŚCI, KAŻDEMU — WEDŁUG JEGO POTRZEB” (zasada komunizmu).

Warunkiem decydującym o możliwościach stopniowego wprowadzenia tej komunistycznej zasady, jest stworzenie w ZSRR coraz większej obfitości produktów rolnych i przemysłowych masowego spożycia. Do tego celu zmierza wytrwale polityka

Bilans strat Związku Radzieckiego po drugiej wojnie światowej. Wyglądał on jej więcej następująco: 1710 spalonych miast, 70 tysięcy spalonych wsi, 6 milionów zabitych obywateli, 25 milionów ludzi bez dachu nad głową, tysiące zniszczonych fabryk, kopalń, elektrowni i innych zakładów pracy.

Radzieckiemu państwu i partii oraz wysiłkowi całego narodu radzieckiego, poprzez stworzenie materialno-technicznej bazy komunizmu.

Można nakreślić kilka głównych dróg, którym w społeczeństwie radzieckim idzie proces powstawania owej bazy. Są nimi:

ustawiczne pogłębianie procesu mechanizacji, automatyzacji, elektryfikacji i chemizacji wytwórczości przemysłowej i rolniczej oraz wykorzystywanie energii atomowej w gospodarce.

Proces tworzenia materialno-technicznej bazy komunizmu jest szeroko-

uporczywe, systematyczne podnoszenie wydajności pracy i norm produkcyjnych.

całkowite rozszerzenie ruchu socjalistycznego współzawodnictwa i rozwój jego najwyższej formy — ruchu stachanowskiego;

szerokie zastosowanie najnowszych osiągnięć nauki, techniki, odkryć, wynalazków we wszystkich dziedzinach przemysłu rolnictwa: jednoczesne drobnych kolchozów w wielkie organizacje produkcyjne dla podniesienia ich kultury rolnej i lepszego wykorzystania maszyn;

k'm procesem wielotorowym. Naród radziecki buduje tę bazę, kiedy, sadząc ochronne pasy leśne i do prowadząc wodę do pól, łąk i stepów, zmienia przyrodę na korzyść człowieka, kiedy buduje nowe potężne elektrownie wodne, kiedy rozszerza procesy mechanizacji i elektryfikacji w rolnictwie, w przemyśle węglowym, w przemyśle budowlanym, w kamieniołomach, przy wydobyciu i wywozie lasów, przy ciężkich pracach ziemnych, ładunkowych, transportowych i innych.

Wzzechstronny rozwój sił wytwórczych ZSRR i rozkwit socjalistycz-

nych stosunków wytwórczych, przynosi narodom radzieckim ogromne zwiększenie produkcji przemysłowej i rolniczej, podnoszą wiedzę ogólną i techniczną, robotników radzieckich do poziomu pracowników inżynierskich i znosi sprzeczności między pracą fizyczną i umysłową, przekształca pracę rolną w odmianę pracy przemysłowej i likwiduje przeciwieństwa między miastem i wsią.

Są to wszystkie objawy rodzącego się nowego społeczeństwa komunistycznego.

Używając całej swej olbrzymiej potęgi politycznej, militarnej i gospodarczej, walczy Związek Radziecki na czele całego antyimperialistycznego obozu o utrzymanie pokoju na świecie.

Związek Radziecki pragnie pokoju, bo u podstaw jego leży ustrój wyzwolony z kapitalistycznych klęsk kryzysów, bezrobocia i sprzeczności wewnętrznych, ustrój, któremu obcy jest zabór cudzych terytoriów i wojna imperialistyczna.

Związek Radziecki pragnie pokoju, bo narody na całym świecie, tak jak i naród radziecki, są głęboko zainteresowane w utrzymaniu pokoju.

Związek Radziecki pragnie pokoju, bo u podstaw jego leży głęboki interes narodowy. Każdy naród — wielki i mały ma prawo do wolności i samodzielnego życia państwowego.

Związek Radziecki pragnie pokoju, bo w dzi obniżył możliwość pokojowego współistnienia dwóch systemów: socjalistycznego i kapitalistycznego. Na ostatnim Zgromadzeniu Ogólnym ONZ towarzyszył powołał:

„Przypominam słowa, wypowiedziane przez szefa Rządu Radzieckiego w roku 1927 w rozmowie z amerykańską delegacją robotniczą, przede wszystkim w celu wykazania, jak wiele istniejące możliwości, aby przy dobrej

(Ciąg dalszy na stronie 4)

Radosny bilans klasy robotniczej woj. rzeszowskiego w realizacji Czynu Październikowego

Apel załogi huty „Pokój” odbił się potężnym echem wśród całej klasy robotniczej, która z bojowym entuzjazmem podjęła zobowiązania produkcyjne dla uczczenia 33 rocznicy Rewolucji Październikowej. Robotnicy fabryk, hut, kopalnictwa naftowego i innych zakładów pracy wraz z mało i średniorolnymi chłopami Czynem Październikowym dali dowód swej ciągle rosnącej świadomości politycznej dla socjalistycznego budownictwa, zapoczątkowanego przez Wielką Rewolucję Październikową.

Uczenie konkretnymi zobowiązaniami Rewolucji Październikowej i entuzjastyczna realizacja tych zobowiązań jest odzwierciedleniem dokonujących się przemian klasy robotniczej naszego województwa, która wytrwale i zwycięsko kroczy do socjalizmu.

Zobowiązania październikowe to realny wkład naszych chłopów i robotników w przyspieszenie realizacji Planu 6-letniego i utrwalenie światowego pokoju.

Jednym z niezmiernie ważnych czynników w realizacji Październikowego Czynu jest szkolenie nowych kadr dla przemysłu. W większych zakładach pracy w naszym województwie, jak WSK w Mielcu i Rzeszowie, w hucie „Stalowa Wola”, w Sanockiej Fabryce Wagonów czy CWN, przeszkoleni robotnicy przez fachowców powiększyli kadry majstrów i pomocników.

Jak informują nas nasi korespondenci z terenu województwa rzeszowskiego, ołbrzymia większość zobowiązań październikowych została już zrealizowana, a w wielu zakładach przekroczone.

Robotnicy powiatu krośnieńskiego zrealizowali zobowiązania październikowe w 95 proc., pow. przemyskiego i dębickiego w 80 proc., a mieleckiego w 64 proc.

Wartość zrealizowanych zobowiązań przez klasę robotniczą i pracującą wieś w naszym województwie wynosi według nowej waluty 20 mil. 580 tys. złotych. Z sumy tej na zakłady produkcyjne przypada 4 i pół mil. zł, na gromady 2 mil. 338 tys. zł, na handel uspołeczniony 2 mil. 490 tys. zł i na PKP 203 tys. złotych.

Do najważniejszych należy zobowiązanie załogi huty „Stalowa Wola”, która w ramach Czynu Październikowego wyprodukowała 5 tys. ton stali dając państwu 3 mil. 360 tys. zł. Robotnicy WSK Rzeszów zrealizowali zobowiązanie na 225 tys. zł, a Centralnych Warsztatów Naftowych w Gliniku na 210 tys. złotych.

Wiele zakładów pracy, realizując Czyn Październikowy zwycięsko zakończyło produkcję w pierwszym roku Planu 6-letniego. Do takich zakładów należą warsztaty mechaniczne PKP w Rzeszowie, które w Cynie Październikowym dały dodatkową produkcję wartości 744 tys. złotych.

Realizując zobowiązania październikowe robotnicy wielu zakładów pracy podnosili swe normy produkcyjne, w wielu wypadkach bijąc dotychczasowe rekordy. Np. tacy przodownicy pracy jak Semik Polak z WSK Rzeszów, Szymoniak i Sełeman z Sanowagu, Kruczek, Podraza i Nieradka ze Stalowej Woli, Szeliga i Szlachta z PKP Rzeszów oraz Gajewski i Przybycień z CWN. Robotnicy, przekraczając stare normy, domagają się wprowadzenia nowych słusznych norm, odpowiadających możliwościom technicznym zakładu i będących bodźcem do dalszej walki poprzez socjalistyczne współzawodnictwo dla realizacji 6-letniego Planu.

Do tych wspaniałych osiągnięć klasy robotniczej w ramach Czynu Październikowego wiele gromad i spółdzielni produkcyjnych zrealizowało przedterminowo jesienne plany zasiewów i plany kontraktacji roślinnych i zwierzęcych. Robotnicy PGR-ów w szlachetnym współzawodnictwie skrócili czas siewów i wykopków i w wielu wypadkach okazali pomoc spółdzielniom produkcyjnym. Do poważnych osiągnięć w Cynie Październikowym zaliczyć należy, przedterminową realizację planu skupu zboża w dziesiątkach gromad, które prowadzą zwycięsko walkę klasową i śmiało kroczą do socjalizmu.

Zobowiązania październikowe i ich wspaniała realizacja są dowodem rosnącej świadomości robotników i chłopów budujących w codziennej pracy socjalistyczny ustrój, czerpiąc bogate doświadczenia z Partii Lenina-Stalina.

Rewolucja Październikowa wskazała masom pracującym całego świata skuteczną i zwycięską drogę w walce o pokój, postęp i socjalizm.

Przesyłamy serdeczne i gorące pozdrowienia zwycięskim narodom radzieckim

Uroczysta akademie ku czci 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej w Rzeszowie

ciąg dalszy ze strony drugiej.

W przeszłości — uczy Tow. STALIN — rewolucje kończyły się zazwyczaj zastępowaniem u steru rządów jednej grupy wyzyskiwaczy inną grupą wyzyskiwaczy. — Wyzyskiwacze zmieniali się, wyzysk pozostawał. Tak się działo w czasach wyzwoleńczych ruchów niewolników. Tak się rzecz miała w okresie znanych „wielkich” rewolucji w Anglii, we Francji, w Niemczech.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa, drugocząc aparat władzy kapitalistów i obszarników, zgłodziła te klasy, a na gruzach państwa dyktatury burżuazji zbudowała nowe państwo, państwo dyktatury proletariatu, dyktatury wyzyskiwanych i poniewieranych dotychczas klas nad wyzyskiwaczami, nad burżuazją. Zwycięstwo Wielkiej Rewolucji Październikowej zapoczątkowało w historii ludzkości nową erę, erę upadku systemu kapitalistycznego, erę rewolucji wyzwoleńczych w krajach kolonialnych, erę zwycięstw proletariatu i jego ideologii — erę socjalizmu.

Na wezwanie towarzyszy LENINA i STALINA „Ojczyzna socjalistyczna w niebezpieczeństwie” stanęła armia robotników i chłopów, zadając śmiertelne ciosy burżuazijnym najęźdźcom. W tej walce Kraj Rad nie był odosobniony. Zdobył Wielką Rewolucji bronili robotnicy całego świata. Rozpoczęła się okres pokojowego budownictwa.

Dzięki stalowskiemu pięcioletniemu Związek Radziecki przeobraża się z zacofanej Rosji carskiej w kwitnący Kraj Socjalizmu.

Przodujące kraje kapitalistyczne rozwijały się w ciągu długich dziesięcioleci kosztem wyzysku mas pracujących swojego kraju i krajów od siebie uzależnionych. Związek Radziecki osiągnął w ciągu kilkunastu lat takie tempo rozwoju i takie rezultaty, jakich ludzkość nigdy nie widziała. W czym leży źródło tych wielkich epokowych zwycięstw w budownictwie socjalizmu? Leży one przede wszystkim w tworzeniu entuzjastycznej klasy robotniczej i masach chłopstwa kolchozowego, we wzroście świadomości klasowej. Na tej bazie wyrosła i rozwijał się ruch współzawodnictwa pracy i jego wyższa forma — ruch stachanowski. Praca przestała być hańbą i poniżeniem, a stała się spr-

wą honoru, sprawą chwały, me-
stwa i bohaterstwa. W entuzja-
zmie milionów mas pracują-
cych, w ich stosunku do pracy,
w pasji budownictwa nowe-
go, pięknego życia, życia bez
wojny i grabieży, tkwi siła i
źródło olbrzymich sukcesów na
rodów Związku Radzieckiego.

Poziom produkcję przemysłową
został już w r. 1949 przekroczony o
58 proc. Ururomioną przeszło
5200 wielkich zakładów przemy-
słowych. Produkcja hutnictwa
wzrosła czterokrotnie, produkcja
traktorów trzykrotnie, produk-
cja ekstraktorów dziesięcio-
krotnie. Jest to jednak tylko
drobny ułamek obrazujący czę-
ściowo wspaniały rozwój przemy-
słu.

Te same sukcesy osiągnięto rów-
nież w rolnictwie. W ciągu ub. roku
kolchozy i sowchozy otrzymały 4 ra-
zy więcej zmotoryzowanej siły pocią-
gowej i maszyn rolniczych niż w ro-
ku 1940. Dzięki coraz dalej postę-
pującej mechanizacji i nauce Miczu-
rina — Lysenki produkcja rolnictwa
znacznie przekracza poziom przed-
wojenny.

Ochronne pasy leśne usuwają
widmo suszy, zastosowanie ener-
gi atomowej dla celów pokojowe-
go budownictwa, olbrzymie inwe-
stycje stalowskie zmieniają wzo-
rajną pustynię w łąkę i urodzaj-
ne pola. Wspaniałe plany przeobra-
żenia przyrody to widomy znak
przejścia od ustroju socjalistyczne-
go do wyższej formy, do ustroju
komunistycznego.

W tym czasie gdy światem imperia-
listycznym targają kryzysy, bezrobocie
i spadek produkcji, gdy podżega-
cze wojenni rozpętali dziką histerię
wojenną, Związek Radziecki podejmuje
gigantyczne plany, które są dowo-
dem jego pokojowej polityki, jego siły
gospodarczej i politycznej. Ta poko-
jowa polityka ZSRR; budownictwo
olbrzymich elektrowni i kanałów,
przeobrażanie przyrody, zastosowa-
nie energii atomowej dla celów po-
kojowych krzyżują plany podżega-
czy wojennych i podważają obóz im-
perializmu.

Kraj zrodzony przez Wielką Paź-
dziernikową Rewolucję toruje drogę
całej ludzkości do ustroju szczęścia
i dobrobytu.

W rezultacie wspaniałych zwy-
cięstw Kraju Socjalizmu powstają
państwa demokracji ludowej. Zwią-
zane są one nierozerwalnymi wię-
zami z krajem zwycięskiej Rewo-
lucji Październikowej. Osiągnięta
Związkiem Radzieckim na odcinku
budownictwa socjalizmu i komu-
nizmu stanowią niewyczerpaną
skarbnicę doświadczeń dla krajów
demokracji ludowej. Stąd wspaniałe
sukcesy produkcyjne krajów
demokracji ludowej, przekroczenie
kilkakrotnie przedwojennego po-
ziomu produkcji w różnych dzied-
zinach, stąd wspaniały entuzjazm
pracy, gigantyczne plany rekon-
strukcji i rozbudowy przemysłu o-
raz rozwoju rolnictwa. Kraje demo-
kracji ludowej maszerują razem ze
Związkiem Radzieckim do ustroju
pełnej sprawiedliwości społecznej,
dobrobytu i kultury — do komu-
nizmu.

Ważnym sukcesem jest ugruntowa-
nie Niemieckiej Republiki Demokra-
tycznej, powstanie której, jak to o-
kreślił tow. STALIN, stanowi punkt
zworotny w historii Europy.

33 rocznicę Wielkiej Rewolucji Paź-
dziernikowej, którą obchodzą całym mę-
dzy narodowym proletariatem, w obliczu
wspaniałych osiągnięć. Wzmaga się
ruch obrońców pokoju, wzmaga się
opór klasy robotniczej przeciw agre-
sji amerykańskiego imperializmu. Na
czele tych walk stają bohaterские
partie komunistyczne.

Wielki, półmiliardowy naród
chiński, po wspaniałym zwycięstwie
nad rodzimą reakcją i ame-
rykańskim imperializmem przygo-
towane budownictwo fundamentów
socjalizmu. Bohaterski naród kore-
ński zadaje nowe ciosy amerykań-
skim najęźdźcom.

Z tym samym wrogiem walczy
bohaterska armia Wietnamu, która
odnosi zwycięstwa nad agresorami
francuskimi. Przeciwno imperializ-

mowi walczą partyzanci na Mala-
jach, w Birmie, Indonezji, walczą
wszystkie ludy azjatyckie o swoją
wolność, o nowe szczęście i życie.
Wielka Rewolucja Październikowa
wskazała wszystkim uciskanym
drogę walki o wolność, wzbudziła
potężne ruchy narodowo-wyzwoleń-
cze.

Dlatego też Rewolucja Październi-
kowa to początek końca kapitalizmu,
to początek rewolucji światowej.

Polska klasa robotnicza i polskie
masy pracujące już poraz siódmy ob-
chodzą tę doniosłą rocznicę w wolnej
i niepodległej Ojczyźnie. Rewolucja
Październikowa dwukrotnie przynio-
sła wolność naszemu narodowi. W ro-
ku 1918 jednak zdrada prawicy PPS
zepchnęła Polskę na drogę zguby, od-
dając władzę burżuazji. Klasa robot-
nicza Polski i jej awangarda Komu-
nistyczna Partia Polski, wnosząc
szkanderki przeciwko faszystackiej
krajowej uczyły masy pracujące wielkiej
prawdy o Rewolucji Październikowej,
o ZSRR.

Rozbicie hord faszystowskich po-
raz drugi przyniosło wolność Polsce.
Tym razem jednak władzę w swoje
ręce ujął lud pracujący z klasą robot-
niczą na czele. Polskie masy pracują-
ce z największą miłością i wdzięcz-
nością zwracają się do Wielkiego
Związku Radzieckiego. Związek Ra-
dziecki udzielił nam nie tylko nieocen-
ionej pomocy wojskowej. Związek
Radziecki udziela nam olbrzymiej po-
mocy gospodarczej. Dzięki tej pomo-
cy, dzięki niewyczerpanej skarbnicy
doświadczeń ZSRR możemy zwycięs-
ko realizować nasz wielki Plan 6-
letni.

„POMOC ZSRR, PRZYKŁAD
ZSRR, PRZYJAŃ ZSRR — JAK
UCZY NAS TOW. BIERUT — OTO
ŹRÓDŁA NASZYCH ZWYCIĘSTW”.

Dziś siły pokoju, które zrodziła
Wielka Rewolucja Socjalistyczna, sta-
le rosną. Miliony podpisów pod Ape-
lem Sztokholmskim świadczą o zae-
tych woli obrony pokoju wszystkim
krajów uczciwych ludzi. Potęga i siła
Kraju Rad jest najpewniejszą gwa-
rancją, że wywalczony trwały pokój.

Naród polski, polska klasa robot-
nicza pozdrawia w dniu wielkiego
święta bohaterские narody Związku
Radzieckiego. Ślemy braterskie i
bojowe pozdrowienia robotnikom,
kolchoźnikom i inteligencji pracują-
cej potężnego Związku Radzieckie-
go, budującym wielkie dzieło komu-
nizmu. Pozdrawiamy w dniu dzia-
siejszym wszystkie narody walczą-
ce o swoją wolność i niepodległość.
Ślemy serdeczne pozdrowienie bo-
haterskim żołnierzom Korei, naro-
dom Azji walczącym z agresorami
amerykańskimi. Rocznica Wielkiej
Socjalistycznej Rewolucji Październi-
kowej jest mobilizacją wszyst-
kich sił walczących o pokój, wol-
ność i socjalizm.

NIECH ŻYJE 33 ROCZNICA
WIELKIEJ SOCJALISTYCZNEJ
REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ!
NIECH ŻYJE ORGANIZATOR
WSZYSTKICH ZWYCIĘSTW, A-
WANGARDA PROLETARIATU
MIĘDZY NARODOWEGO, WIELKA
PARTIA LENINA I STALINA!

NIECH ŻYJE WÓDZ I NAUCZY-
CIEL CAŁEJ POSTĘPOWEJ LUD-
ZKOŚCI — WIELKI STALIN!

Po przemówieniu tow. Ptasieńskiego
zebrani wznosili entuzjastyczne okrzy-
ki na cześć tow. Stalina i 33 rocznicy
Wielkiej Rewolucji Październikowej.
Następnie przewodniczący akade-
mii tow. Geraga odczytał tekst de-
pesz skierowanych do tow. STALINA
i do tow. BIERUTA. W treści de-
peszy do tow. STALINA czytamy m.
in.:

Pod Twoim kierownictwem po-
tężne narody radzieckie zwycięs-
czo budują Komunizm. Dziś
w 33 rocznicę Wielkiej Re-
wolucji Październikowej składamy
Ci życzenia długiego życia! Pod
Twoim kierownictwem kroczymy
wraz z masami pracującymi całego
świata od zwycięstwa do zwycię-
stwa w walce o Pokój i Socjalizm”.
Zebrani burliwymi oklaskami na
cześć Wodza międzynarodowego pro-
letariatu wyrazili swe przywiązanie
do tow. STALINA.

Po części oficjalnej akademii odby-
ły się masowe występy artystyczne
chórowe i zespołów szkolnych i zakła-
dowych. (Ja)

WKP(b) — organizator budowy komunizmu i walki o pokój

(Ciąg dalszy ze strony 3)
chęci i uczciwym dą-
żeniu do rzeczy wi-
stej współpracy nawi-
zać i zacieśnić więzy
międzynarodowe, które
z kolei sprzyjać będą
utrwaleniu pokoju i
bezpieczeństwa naro-
dów”.

Dla tych przyczyn Związek Ra-
dziecki występuje przeciwko agresji
amerykańskiej na Koreę, przeciwko
okupacji chińskiej wyspy Ta-wan,
przeciwko wojnie imperialistycznej
w Wietnamie, przeciwko remilitary-
zacji Niemiec Zachodnich.

WALKĘ O POKÓJ STAWIA ZWIĄ-
ZEK RADZIECKI ZA SWE CZOŁO-
WE ZADANIE.

Dlatego też narody świata widzą
w nim głównego obrońcę przeciwko
imperialistycznym planom podżega-
czy wojennych i dlatego miliony
ludzi bez różnicy ras, religii, przy-
należności klasowej i zapatrywań po-
litycznych skupiają się wokół ZSRR.

Budową komunizmu w ZSRR i
walką o pokój kieruje Wszech-
związkowa Komunistyczna Partia
(bolszewików) — mózg państwa ra-
dzieckiego i światowego obozu po-
stepu i pokoju.

Czym jest generalny plan elektry-
fikacji przemysłu i rolnictwa — jed-

na z wielkich dźwigni na drodze
ZSRR do komunizmu?

Jest to realizacja podstawowej te-
zy, że „komunizm — to władza ra-
dziecka plus elektryfikacja”, sformu-
lowanej przez Lenina w 1920 r., roz-
pracowanej przez Państwową Kom-
isję Elektryfikacji Rosji (GOELRO)
w 1921 r. i rozwiniętej przez Sta-
lina na listopadowym Plenum KC
WKP(b) w 1928 r.

Kto w stalowskich pięciolet-
kach stawiał prace przed narodem ra-
dzieckim historyczne zadanie dopę-
dzenia pod względem gospodar-
czym najbardziej rozwiniętych
krajów kapitalistycznych i uczynie-
nia ze Związku Radzieckiego nie-
zwyčajnej potęg?

XVIII Zjazd Partii i osobiste
towarzysz STALIN.

Z czyjej inicjatywy dokonane
były wielkie prace po linii mecha-
nizacji najcięższych, najbardziej
pracochłonnych procesów produk-
cyjnych przy wydobyciu węgla,
torfu itd.?

Z inicjatywy WKP(b) i osobiste
— z inicjatywy i pod bezpośred-
nim kierownictwem towarzysza
STALINA.

Kto jest twórcą planu general-
nej ofensywy na przyrodę, zma-
niew rzek i klimatu?

WKP(b) i osobiste towa-
rzysz STALIN.

Kto nauczył międzynarodowo-
wy ruch robotniczy sztuki pra-
widłowego następowania, umie-
jętności zdobywania sojuszników
w walce o socjalizm i po-
kój?

WKP(b), leninizm, towa-
rzysz STALIN.

W „Zagadnieniach leninizmu”
STALINA znajdujemy nastę-
pującą wypowiedź:

„Spójrzcie na otaczające nas
kraje: czy wiele znajdziecie
rządzących partii, które mają
słuszną linię i wcielają ją w ży-
cie? (mowa o partiach burżu-
azyjnych — dop. autora). Wła-
ściwie partii takich nie ma te-
raz na świecie, albowiem wszyst-
kie żyją bez perspektywy, uwi-
klane są w chaosie kryzysu i
nie widzą drogi wydobycia się
z grzeszawiska. Jedynie nasza
Partia wie, dokąd ma zmierzać
i zmierza naprzód z powodze-
niem”.

Te słowa tow. STALINA o
kierowniczej roli WKP(b), wypo-
wiedziane w 1934 r. na 17.ym Zje-
ździe Partii, zachowały całą swą
aktualność.

JERZY NAWROT.

Ludzie radzieccy

zmieniają przyrodę w imię szczęścia ludzkości

Ponad sto lat temu rosyjski demokracja rewolucyjny Wissa- rion Bieliński pisał: „Zazdrościmy naszym wnukom i prawnukom, którym dane będzie ujrzeć w roku 1940 — Rosję stojącą na czele cywilizowanego świata, stanowiącą prawa w dziedzinie nauki i sztuki, i przyjmującą należną jej rolę szacunku od całej oświeconej ludzkości”. Te szczęśliwe czasy o których marzył Bieliński nastąpiły w wielkiej epoce Stalinowskiej.

PRZYRODA NIE BYŁA ŁASKAWA...
Pod różni pojęcia półpustynnego Taszkient - Kaspi, rozmawiali z oży-

wojona, morwy. W samym sercu pustyni zakwitły sady! Tak jak ten uroczy zakątek całą pustynię mógłby człowiek zamienić w kwitnący ogród, gdyby tu doprowadził wodę 3000 kilometrów od tego miejsca uchodzi do morza Kaspijskiego rzeka

kom syberyjskim drogę na południe. Gigantyczny projekt inżyniera Dawy dowa polega na budowie olbrzymiej tamy, wysokości 78 m, w dolnym biegu rzek. Ob W ten sposób stworzone zostanie sztuczne jezioro o położeniu bliżej od morza Kaspijskiego o powierzchni 250 000 km kw., podnoszące wody rzeki Ob o 60 metrów wznwyż. Przez około 900 kilometrów kanał, który biegnie przez stare łożysko rzeki Ob, wody rzek syberyjskich popłyną w niziny jeziora Aralskiego, którego poziom wody podniesie się o 1 metr. Z gorzko słonego powstanie jezioro słodkiej wody z bogatą fauną. Od jeziora Aralskiego poprzez wyschnięte koryto rzeki Daliaty i rozpadlinę Uzboju wody rzek syberyjskich dopłyną do morza Kaspijskiego — największego śródlądowego jeziora świata.

więc o Woldze zawsze doda słowa „matka” albo „karmicielka”.
Zagrodzić prąd wielkiej Wołgi — myśli ta nawet w XX wieku uważana była przez koła rządzące carskiej Rosji za nieziszczalne marzenie. Zadanie to mogło być wykonane dopiero w kraju wyzwolonym — przez planową gospodarkę socjalistyczną.
Pierwszą tamę zbudowaną na Woldze nazwano Iwankowską. Zadanie jej polegało na tworzeniu zbiornika wody, zasilającego kanał Moskwa. Tam Iwankowska została oddana do użytku w 1937 roku. Jednocześnie z zakończeniem kanału zbudowano na Woldze dwa potężne hydroelektrownie — Ugliczki i Szczerbakowski regulujące cały główny bieg Wołgi na przestrzeni 270 km. Wojna przerwała prace nad przebudową Wołgi.

GIGANTYCZNY PLAN
Przed dwoma zaledwie laty z inicjatywy Towarzysza STALINA WKP(b) i Rząd Radziecki uchwalili gigantyczny plan ofensywy na rozległe obszary pustynno-stepowe. Jako zabezpieczenie przed posuchą — utworzono ogromne pasy leśne. W latach 1948—49 zasadzono około 600 tys. ha lasu, a w roku 1950 — 700 tys. ha. Obecnie narody radzieckie stoją w obliczu najwspanialszego dzieła stalnowskiego planu przeobrażenia przyrody. Powzięta została uchwała o budowie na Woldze dwóch najpotężniejszych na świecie elektrowni. Elektrownie te powstaną w niebywale krótkim czasie, bo już w 1956 roku zostaną oddane do użytku. W latach 1956 — 57 zakończone zostaną prace przy budowie nowej wielkiej elektrowni na Dnieprze, co pozwoli na nawodnienie suchych stepów południowej Ukrainy i północnego Krymu. Aby sobie w pełni zdać sprawę z ogromu tych prac, trzeba zagłębić się nieco w cyfry. Projektowana moc elektrowni Kujbyszewskiej wynosić będzie ok. 2 miliardy kilowatów, Stalingradzkiej zaś — 1,7 miliardów kilowatów. Obydwie elektrownie staną w szeregu gigantów świata — Kujbyszewska na pierwszym, Stalingradzka na drugim miejscu. Ziemia nadwołżańska, na której terenie buduje się obie elektrownie leży w strefie posuchy. Tutaj na głębie przewyższającej pod względem urodzajności dorzecze Nilu, w pobliżu jednej z największych rzek świata, rolnictwo przez wiele wieków cierpiało wskutek suszy. Obecnie 14 miln. hektarów zawołżańskiej i przykaspjskiej ziemi oddane zostanie pod uprawę.
Te wielkie przeobrażenia przyrody, których w Związku Radziec-

wieniem i podziwem o potężnym mezczie Schir Dar o jego wspaniałych majolkowych ornamentach, czarujących podróżnych setkami odcieni przeróżnych barw. Dotąd podróż odbywała się przez dolinę Serawczanu „Złotodajnej rzeki”. Jazda była znośna. Tor kolejowy przebiega tu wśród bujnych pól bawełnianych, a kwitnące morwy, zaglądają w okna wagonów. Przyroda była łaskawa dla tego zakątka kraju. Krajobraz zaczyna się jednak szybko zmieniać. Tuż za nagm. wzgórzami, które zamykają dolinę Serawczanu zaczyna się pustynia. Jazda w wagonie staje się nie do wytrzymania, gorący oddech pustyni Kara-Kum daje się mocno odczuwać.

Ob. Parę miesięcy temu uważano by za niespełna rozumu tego, który twierdziłby, że Ob popłynę przez tę pustynię. Potężne jednak eksplozje, które wstrząsnęły całym światem otwierają nową epokę i nową historię Związku Radzieckiego.

NAJWIĘKSZY TECHNICZNY PROJEKT W HISTORII ŚWIATA

Plan inżyniera radzieckiego Dawy dowa, który wprawił w zdumienie cały świat, zmusił rzekę Ob do odwrótu swego biegu, tak, jak to miało miejsce z rzeką Jenisej. Ob bowiem, jak i jego dopływ Irtysz

ZMIANA KLIMATU

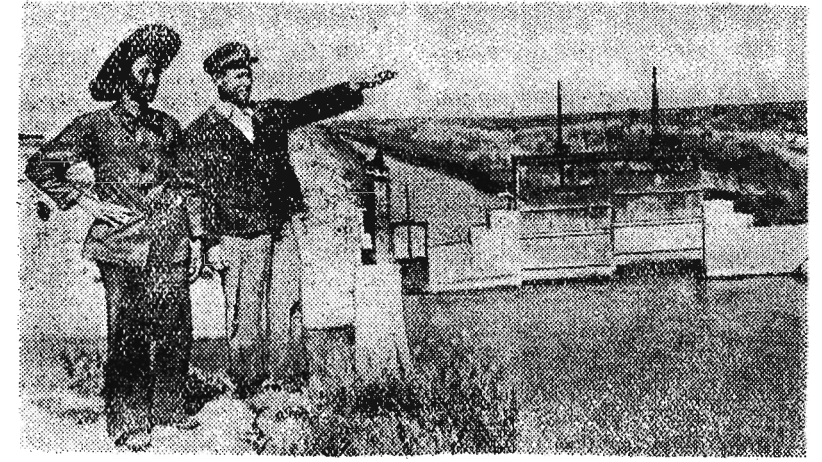
Olbrzymie zmiany, które powstaną wskutek realizacji planów inżyniera Dawy dowa, spowodują również zmianę klimatu. Przede wszystkim powstanie sztucznego morza syberyjskiego w okolicy Belogore, wpłynie w znaczącej mierze łagodząco na warunki klimatyczne Syberii Zachodniej i spowoduje cofnięcie się granicy zamrażniętej ziemi ku północy. Wskutek tego będzie tam można wprowadzić gospodarkę rolną na większą skalę niż dotychczas. Nawodnienie przestrzeni ziemnej w okolicy jeziora Aralskiego i Morza Kaspijskiego zlikwiduje źródło powstawania palących suchych wiatrów, tak niekorzystnych dla rolnictwa nad Wołgą i Donem. Zwiększenie wilgotności powietrza spowoduje również podniesienie się stanu wody na rzekach Azji Środkowej, Kazachstanu i Uralu oraz powierzchni wody w Morzu Kaspijskim, co znowu będzie mogło być wykorzystane dla budowy nowych elektrowni. Dobrze nasłonecznienie w połączeniu z odpowiednim nawodnieniem gleby pozwoli na uprawę wszelkiego rodzaju roślin aż do podzwrotnikowych włącznie.

Te wielkie zmiany przyrody przemysłowe zostały przez uczonych radzieckich, którzy energię atomową wykorzystują dla szlucenia pokojowej. **RZKA KARMICIELKA**
Wołgę nazywają matką rzek rosyjskich. Każdy rybak czy chłop mó-

które obecnie zostały podjęte na jeszcze większą skalę.

Naród radziecki pracuje z entuzjazmem nad realizacją wielkiego planu Tow. Stalina. W latach 1948 i 1949 zasadzono i zasiano około 600 tys. hektarów lasów. W roku 1950 zamierza się zasadzić 700 tys. ha zamiast 425,3 tys. ha przewidzianych początkiem planu. Stalinowski plan przeobrażenia przyrody obszarów stepowych zostanie niewątpliwie wykonany przed nakreślonym 15-letnim terminem.

Naród radziecki buduje komunizm na podstawie teorii naukowej rozwiniętej i podnoszonej na wyższy szczebel przez Tow. Stalina. Cała nauka Związku Radzieckiego udziela coraz konkretniejszej pomocy ludzom radzieckim, którzy pustynne nieużytki i stepy zamieniają w kwitnące ogrody.

Kara Kum pustynia szarego piasku widać z odległości całej Polski, z jej krańca straszliwa pustka jest prawdziwą krainą śmierci. Drogocenną wodę przywozi się tu aż z Morza Kaspijskiego. Gdzieś i nigdzie tylko wśród murza pasków, w dołkach jest skąpy gaj krzewów pustynnych.
To nie jest złudzenie! Obok jednego z małych domków stacyjnych rosną melony, drzewa cytrynowe, wi-

w czasach przedhistorycznych płynęły na południe w niż Arabsko Kaspijski. Swego czasu sły tektoniczne wytworzyły Turgajski masyw skalny, który oddziela dziś Syberię zachodnią od terenów pustynnych. Tylko stounkowo mały przesmyk tzw. Brama Turgajska o długości 930 kilometrów, łączyła dostęp do południa. Tutaj właśnie nastąpiły wybuchy atomowe, które udostępniają rze-

Tam, gdzie dawniej rozciągały się rozległe, zięjące pustką obszary, dzisiaj człowiek radziecki wznosi nowoczesne wspaniałe miasta łączące produktywnym systemem.

kim dokonują ludzie, dowodzą, że ustrój socjalistyczny który powstał w wyniku zwalczania odnie- sionego przez robotników i chłopów w październiku 1917 roku o- twiera nieograniczone perspektywy gospodarczego rozkwitu kraju, zwiększa dobrobyt i podnosi kul- turę wielomilionowych mas pra- cujących Związku Radzieckiego. Dowodzi, że cały naród radziecki jest pochłonięty pracą pokojową, że nienawistna jest mu sama myśl o wojnie. Gigantyczne budownictwo epoki STALINA, to budownictwo w imię szczęścia ludzkości, w imię pokoju.

Co dała Ziemi Rzeszowskiej

Oswobodzenie

Od tygodnia słyszeliśmy głuchy odgłos armatniego ognia. Z każdą chwilą stawał się on dla nas coraz bliższy, wyraźniejszy — i coraz milszy.

SZŁA ZWYCIĘSKA ARMIA RADZIECKA!

za pułkiem, dywizję za dywizją — wyzwalając ludzi z krwawej przemocy najeźdźców, zwracając ziemię prawowitym właścicielom.

Nosiła tak upragnioną wolność! O świcie, w dniu 14 lipca 1944 r. przysłała się za Sanem tak piekielnie

stygali smowu w bezczynności i zwątpieniu. Ale lami pracowali nieprzerwanie, aż im w lipcowym skwarze pot ściekał z ciała na chlebobojną ziemię i myślieli bez ustanku o swych wybawicielach, których krew rosła ją nierównie ofiarnej: „za naszą i waszą wolność”.

Zołnierze Wehrmachtu tkwili jeszcze na swolch „umocnionych pozycjach” po lewej stronie Sanu, a inni, czuwający w dzień w ostrym pogotowiu w miastach, miasteczkach i wsiach, ledwo zapadł zmrok zamykali się na siedem spustów w swoich kwaterach — i nie wiadomo było, czy spali, czy też przekilnając — obmyślali w nocnej ciszy sposoby wydosłania się z tej śmiertelnej matni, w którą zapędził ich zwarowany Fuehrer.

Cisza, panująca przez następne dni i noce może była dla nas wyraźnym znakiem, że żołnierze radziecy przyjdą jada chwila. Dzieci tylko martwyli się jak oni przez San przejdą, kiedy mostów nie ma i nieustannie dopytywały się: „a czy oni nie zamoczą butów i spodni?” — „a czy oni wiedzą, gdzie najlepiej przejść przez San?” — „gdzie oni już są, czy w Dubleku, czy w Rudniku?” — pytańmi nie było końca.

Ludność województwa rzeszowskiego stała się czujna i wrażliwa. Prostu, jak wtedy mówono powszechnie, wdziało się i słyszało wszystko... nosem. W powietrzu pachniało zwycięstwem i oswobodzeniem.

Przed południem w dniu 16 lipca żołnierze niemieccy poczęli wyłazić z okopów i chwilkę, oglądając się nerwowo co chwilę poza siebie, po dwóch, po trzech z karabinami na ramionach szli miedziami przez pola szumiały jęcze zbożem — i gdzieś przepadał.

Nie upłynęła nawet godzina a już wszyscy wiedzieliśmy, że tkwili

jak wystraszone zające pod miedziakami, w załamach poloków, pod krzakami, w zbożu — gdzie się dalo.

Za Sanu padły strzały z moździerzy a pociski leciały z przeciągłym świstem akurat w te miejsca, w których krył się w tej chwili wróg. Nie mogliśmy wyjść z podziwu, skąd tamci już wiedzą, gdzie nieprzyjacieli przycupnął w strachu.

Po południu tego dnia przejechały ciężarowe auta, Niemcy szybko się w nie wpakowali i odjechali drogą na Brzozów — Krosno. Odetchnęliśmy. Ale nie na długo! W oczym wrócił. Droga była odcięta. Zrozumieliśmy, że nigdzie nie mogą już jechać, gdyż w promieniu kilkudziesięciu kilometrów wszystkie drogi na zachód, północ i południe są obsadzone silnie. To partyzanci czuwali.

Wiadomości o wszystkich poruszeniach Niemców przedostawały się ze wsi do wsi tak szybko, jak by każdy miał w chałupie telefon. Do wieczora byliśmy dobrze zorientowani, że Niemcy już nie wydosłaną się z matni.

Tej nocy prawie nikt nie spał! Przez sady i przez płoty przedostawała się wieść, że o drugiej po północy „zacznie się”. Ludzie gorączkowo znosili do piwnic odzienie i żywność. Dzieci popłakiwały, ale potem usnęły znużone, kuląc się na jakichś niewygodnych skrzynkach i tobołkach.

Noc była ciepła i cicha. Na granatowym niebie zrzadka migotały gwiazdy. Dochodziła godzina druga 17 lipca 1944 roku. Ludzie siedzieli pod domami, półdrzemając lub szepcząc coś tajemniczo. Gwiazdy w górze migotały przyjaźnie.

Nagle od wschodu poczęły wystrzelać pod niebo czerwone rakietki, jedna, druga, trzecia, dziesiąta i sypiące iskrami rozpętały ogniste ogony aż do ziemi.

W tej chwili z lewej i prawej strony

Sanu odezwały się ciężkie karabiny maszynowe i naprzemian terkotały do siebie. Lecz to nie była śmiertelna kłótnia, gdyż nie długo rozbiły w szarym świetle kilka białych rakiet po czym ucichło wszystko. Ludzie czekałi w napięciu, każdy nadstawiał uszu i trwał bez ruchu.

Nagle ciszę przeciął jasny, mocny, męski głos.

— Zdrastujcie! Kuda? Jak płomień ogarnęła nas nieopłakana radość.

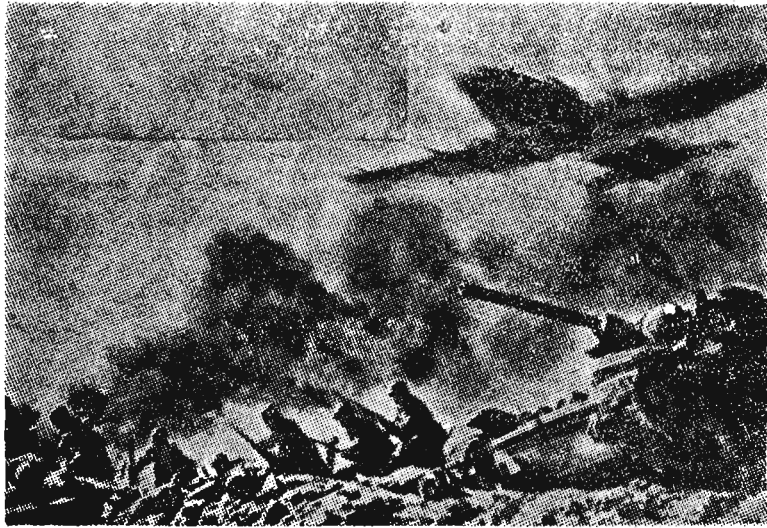
Już są! A my żyjemy! Nasze domy stoją całe, nasze dzieci mogą dalej spać spokojnie. Jak tylko zrobi się pełny dzień ułożymy nasze manatki na swoim miejscu. A zaraz potem każdy pójdzie do własnej roboty i choćby mu tam kości z wysiłku trzeszczały będzie robił za dwóch, za trzech, za dziesięciu, by przede wszystkim nie zmarnować żadnego z owoców ich bohaterstwa i poświęcenia — odpłacić im choć w części za wszystko co dla nas uczynili. * * *

Wieczorem tego dnia siedzieli ludzie na przyzbach chałup, w sadach pachnących czubowymi jabłkami, wraz z radzieckimi żołnierzami gwarzyli o przejściach ostatnich dni i snuli piękne plany na przyszłość. Dzieci przytulały swe jasne główki do szarych mundurów, a oni, jakby w siebie w domu głaskali je po miękkich włosach, niby własne dzieci, własne siostry, własnych braci, którzy zo stali tam daleko w ojczyźnie.

Ziemia Rzeszowska była już prawie cała wolna.

A potężny oswobodziciel odpoczywał po swych nadludzkich zmaganiach z hitlerowskimi najeźdźcami. Zbierał siły.

W maju 1945 roku Czerwony Sztandar powiewał triumfalnie na murach Berlina. MW.

Szła niepowstrzymanie, wypierając hitlerowców z każdego „przyczółka, z każdej „z góry upatrzonej pozycji” — i wspaniałymi manewrami swej niedościgłej strategii wojennej, okrążyła wroga — pułk

ny ogień zaporowy, że daleko w miasteczkach i wsiach brzęczały szyby i drżała ziemia.

A po paru godzinach ucichło. Ci owi, co trwożliwi, a nie znający się na taktyce wojennej, za-

Pomoc w odbudowie

Hitlerowski nigdy nie syty żołdak, znęcał się nad wsią. Wyciągał od chłopów ostatnie ziarno, bezlitośnie grabił chudobę, mścił się za klęskę. Ale w nocy, wśród pozornej ciszy, która utulała zniekaną wieś, słychać już było armatnie strzały. Cofające się w nieładzie hitlerowskie wojska wskazywały, że zbliża się chwila tak długo i żarliwie oczekiwana — chwila wyzwolenia.

Do pow. dębickiego Armia Radziecka wkroczyła rankiem. Do późnego wieczora płynęła szosa Armii Wyzwolicielka. Maszerowały oddziały zwycięskiej piechoty, majestatycznie sunęły czołgi, jechał obrzymi tabor samochodów i wozów. Chłopi ze wsi, kobiety z dziećmi na rękach biegly witać żołnierzy-wyzwolicieli. Znikła zima minionych lat, skończyła się niewola, zaczęło się to nowe, to wielkie, to wspaniałe.

Zwycięska armia zatrzymała się pod Dębicą, by następnie, przegrupowawszy siły, ostatecznym uderzeniem odegrać i rozgromić wroga, pognąć go aż do Berlina.

We wsi kwaterowała radziecka jednostka wojskowa. Udręczona okupacją wieś rozbrzmiewała teraz wesołą radziecką pieśnią, rozbrzmiewała echem serdecznych rozmów toczonych w języku polskim i rosyjskim. Może nie rozumieli jeszcze poszczególnych słów, ale rozumieili się poprzez przyjaźń i braterstwo, które na tym wiekopomnym szlaku bojowym złączyło na wieki oba narody. I odrazu dla Lubziny zaczęło się nowe życie.

Wychowana przez WKP(b) Armia Wyzwolicielka pospieszyła odrazu z wszechstronną pomocą polskiemu chłopu. Na pola wyjechały radzieckie młocarnie i chłopcy po raz pierwszy młócili zboże przy pomocy maszyn.

Radziecka piekarnia polowa wypiekała chleb dla całej wsi. Kobiety z początku z pewną nieufnością a później już na wysiłki biegly do wojskowego piekarza, prosząc o „wsta-

wienie” ich chleba do piekarnianego pieca.

Po raz pierwszy na wsi, radziecki ambulans lekarski obsługiwał na miejscu chłopów. Znakomty lekarz radziecki Kowalski, leczyl zastarzałe rany, dokonywał wszystkich zabiegów lekarskich. Uprzejme, uśmiechnięte sanitariuszki, udzielały lubznie pomocy kobietom porad i wykładów o pielęgnowaniu u niemowląt. W ten sposób radziecka jednostka wojskowa, zapoznała lubznie chłopów z wszystkimi osiągnięciami radzieckiej wsi zespolowej: ośrodek zdrowia na miejscu, wspólna piekarnia, pomoc maszyn w pracach rolnych.

Nie bacząc na trudy wojennej kampanii, żołnierze radzieccy każdą wolną chwilę poświęcałi pracy w polu: bronowali, siali, często dostarczając własnych koni.

W ten sposób ich braterską pomocą zdobyli od razu serca chłopów rzeszowskich ziem.

Tak było wszędzie. Gdzie wkroczyli radzieccy żołnierze, tam z nimi wkroczyło braterstwo i przyjaźń, tam społeczeństwo było pewne, że otrzyma wszelką pomoc tak niezbędną dla wyniszczanego kraju.

W oswobodzonym Rzeszowie, Armia Radziecka przekazała poważną ilość tabołu samochodowego ówczesnemu Urzędowi Wojewódzkiemu i Wojewódzkiej Radzie Narodowej, pomagając władzy ludowej w opanowaniu terenu.

Robotnicy z WSK pamiętają te dni, gdy do magazynu zakładów napłynęła radziecka mąka, pomagając im przetrwać pierwsze, najcięższe chwile. Pamiętają ten moment, gdy do fabryki przybyli radzieckie motocykle, gdy radzieccy instruktorzy i inżynierowie uczyli polskich robotników, pracowali z nimi ramie w ramie, w dzień, w noc, by jak największą produkcją dopomóc do pełnego oswobodzenia.

Gdzie przebywali, krocząc swym zwycięskim szlakiem, życie szybko wracało na normalne tory. Bezimienni bohaterowie — radzieccy saperzy

— sprawnie i szybko odmnowywali gmachy użyteczności publicznej, usuwali mordercze mny z ludzkich siedzib. W jesiennym chłodzie, nie raz w wodzie po pas, pracowal nad uruchomieniem linii kolejowej, nad budową mostów.

Przez wyzwolone województwo już w kilka dni po wyzwoleniu przebiegał pociąg na linii Przemyśl — Rzeszów — Ropczyce.

Na Wisłoku pod Dębicą, na Sanie w Przemyślu, wzniesione trudem radzieckich saperów, stanęły nowoczesne, trwałe i szerokie mosty. Las czerwonych chorągiewek, portrety LENTINA i STALLINA zdobące mosty przyjęte z ogromną wdzięcznością przez mieszkańców województwa, mówiły o tym, że stanęły one jako widome znaki sojuszu i przyjaźni.

Zanim jednak ruszył transport kolejowy — ileż ludzi, ile rodzin rozbitych przez mścwego hitlerowskiego okupanta wracało w swe ojczyste strony radzieckimi samochodami. Któż z nas nie pamięta „regulirowszczyka” kierującego ruchem samochodów na skrzyżowaniu dróg. Któż z nas nie pamięta, z jaką życzliwością lokował do radzieckich samochodów nasze matki, siostry i nasze dzieci. Któż z nas w owym znamienym okresie nie przemierzał województwa w poszukiwaniu swych najbliższych — właśnie na wojskowym samochodzie z czerwoną gwiazdą.

Mieszkańcy powiatów z przyfrontowych przyczółków z rozczuleniem opowiadają o owej pełnej przyjaźni trosce, z jaką radzieckie wojska własnym taborem samochodowym odwoziły ich w bezpieczne miejsca z przyfrontowej strefy, a następnie wraz z dobytym, po przedpełnieniu nieprzyjaciela, odwoziły do domów.

Dniem i nocą nadechłiży ze Związku Radzieckiego transporty żywności dla robotników Huty Szkła w Krośnie, dla załóg kopalnictwa naftowego, dla hutników Stalowej Woli, która dzięki genialnej strategii radzieckiego dowództwa oddana

została narodowi polskiemu, nie poniosła większych strat i która od razu — przy radzieckiej pomocy — podjęła produkcję dla zwycięstwa.

W pięknym ekwipunku odchodził na front żołnierz Odrodzonego Wojska Polskiego — rzeszowski robotnik i chłop rzeszowskiej ziemi. Jak dumnie przeżył pierwszy we wspaniałym mundurze, niosąc karabin gotowy do boju. „Odziałaliśmy waszych żołnierzy lepiej niż naszych — mówił skromnie i prosto przedstawiciel radzieckiej jednostki wojskowej. — Dla waszego wojska z naszych magazynów przystano wszystko, co najnowsze i najlepsze”.

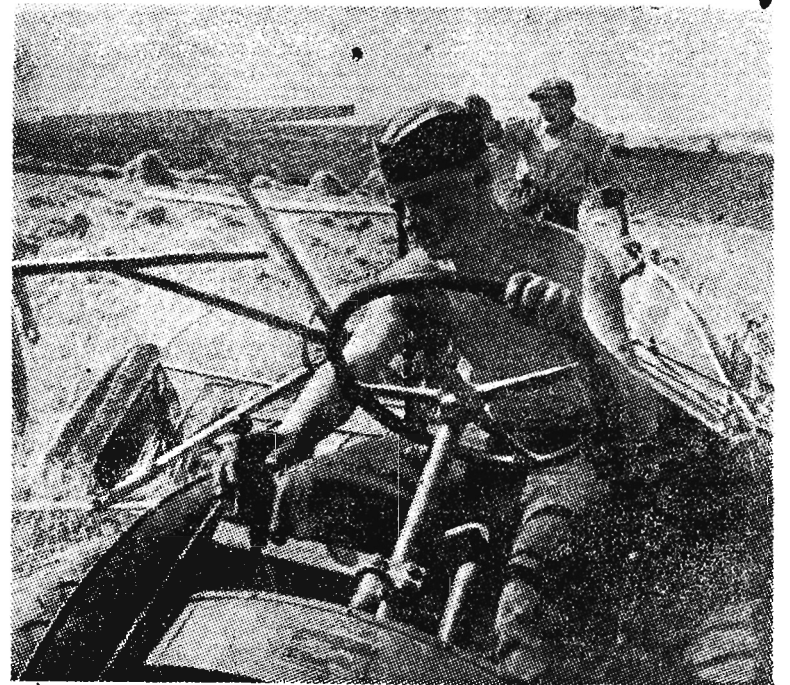
W grudniu r. 1944 w Rzeszowie, tut. społeczeństwo zawiązało Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej jako jedno z pierwszych w kraju.

Miał znamienny okres zwolnienia. Z dnem każdym życie w naszym województwie nabierało siły, leczylto zadane wojną rany, ro-

sło i krzepło. A zawsze w każdej potrzebie wiedzieliśmy, że nasz wielki przyjaciel i sąsiad popłeczy nam z pomocą. Gdy słabo obrodziły pola, ze Związku Radzieckiego w tysiącach ton nadeszła najpiękniejsza pszenica. I właśnie w naszym województwie — w Gorliczynie — z doraznej stacji przeladunkowej popłynęła ona do miast i wsi całego kraju na chleb dla robotników i pracujących chłopstwa.

Później rozbudowała się Żurawica — wielki port ładowy i przeladunkowy — i płyną z ZSRR dostawy zboża, żelaza, nafty, bawełny, maszyn — wszystkiego co potrzebne jest odbudowującemu się województwu i krajowi.

W ten sposób realną, przyjazną i braterską pomocą Armia Wyzwolicielka i Związek Radziecki czynem potwierdziły i utrwaliły wielki sojusz narodów ZSRR i Polski.

braterska pomoc Związku Radzieckiego

Przykład w przebudowie wsi

Przykład o przebudowie wsi 81 spółdzielni produkcyjnych — oto dorobek rzeszowskiej organizacji partyjnej w walce o poprawę bytu pracującego chłopca.

nie nawozów sztucznych, stęp kwalifikowanych nasion zadecydowały o sukcesach naszych spółdzielni produkcyjnych. Wyższe 20 do 40 proc. zbiory spół-

organizacji partyjnych z kulaństwem i ich poplecznikami. Wiecejsy aktywni partyjni uzbrogieni w bogate doświadczenia radzieckich kolchoźników prowadzą zwycięski bój o socjalistyczne oblicze wsi.

Doświadczenia Partii LENINA - STALINA w walce z wrogiem klasowym na wsi i w budownictwie kolchozowym są dziś drogowskazem naszych spółdzielców i pracujących chłopów, jak należy zwalczać wroga i jak organizować zespolone gospodarstwa.

Bez tej nieocenionej skarbnicy doświadczeń radzieckich kolchoźników nie potrafilibyśmy zbudować spółdzielni produkcyjnych ani wypracować skutecznych metod do walki z wrogiem klasowym na wsi.

W roku ubiegłym i bieżącym delegaci wsi rzeszowskiej brali udział w wycieczkach do Związku Radzieckiego i tam widzieli, jak żyją, pracują i walczą o lepszą wydajność ziemi ludzie radzieccy.

Po powrocie chłopów wsi rzeszowskiej do swoich gromad wiele się zmieniło. Uczestnicy wycieczek stali się gorliwymi propagatorami spółdzielni produkcyjnych i ich największym pragnieniem jest, by w ich gromadzie jak najprędzej zakwitło szczęście i dobrobyt, jaki widzieli w Związku Radzieckim.

Przewodniczący spółdzielni produkcyjnej w Bobrowie tow. Antoni Madrak po powrocie ze Związku Radzieckiego na zebraniu spółdzielczym tak powiedział: — „Widziałem jak żyją bracia kolchoźnicy i rozmawiałem z nimi w jaki sposób doszli oni do dobrobytu. Jedynie zespolona praca, stosowanie nowoczesnych zdobyczy agrotechniki i całkowita mechanizacja mogą nas wyzwoleć z nędzy.

Tow. Wojciechowski z Uścia Gorlickiego, będąc w Związku Radzieckim, widział tam wielkie kolchozowe gospodarstwa hodowlane, przynoszące przy wielkim wkładzie pracy wielkie dochody. Po powrocie do Uścia na zebraniu gromadzkim żywo agitował za założeniem spółdzielni hodowlanej, która dziś może poszczycić się dużymi osiągnięciami na odcinku hodowlanym.

W ele cennych doświadczeń, zyskali chłopci od radzieckich kolchoźników, którzy gościli we wrześniu na ziemi rzeszowskiej, wiodztwa. Bezpośrednie rozmowy radzieckich kolchoźników z naszymi chłopami, narady gospodarcze i wskazówki radzieckie gości stały się wskazaniem dla naszych chłopów, jak należy walczyć o spółdzielnię, jak organizować ich pracę, jak ob-

Ucząc dniówki obrachunkowe. Na naradzie aktywno wiejskiego woj. rzeszowskiego z kolchoźnikami Bohaterka Pracy Socjalistycznej i delegat do Rady Najwyższej ZSRR tow. Guina opowiadała o osiągnięciach swego kolchozu, który w czasie Wojny Ojczyźnianej był prowadzony przez same kobiety.

Z roku na rok podnosi się w tym kolchozie wydajność z hektara, wzrasta mleczność krów a równoległe z tym podnosi się zamożność kolchoźników.

Drugi uczestnik delegacji radzieckiej tow. Riewa w prostych, ale przekonujących słowach, objaśniał chłopom woj. rzeszowskiego, co można osiągnąć przez stosowanie najnowocześniejszych zdobyczy agrotechniki, która jest możliwa do wprowadzenia jedynie w gospodarstwach socjalistycznych.

Pomoc Związku Radzieckiego dla naszych spółdzielni nie ogranicza się jedynie do udzielenia doświadczeń i wskazówek naszym chłopom przy budowie spółdzielni produkcyjnych. Związek Radziecki dostarcza naszym socjalistycznemu rolnictwu nowoczesnych maszyn, traktorów i kombajnów, a radzieccy traktorzyści i kombajnerzy uczą naszych jak należy obsługiwać te maszyny.

Wspaniałe przykłady radzieckich kolchoźników, ich walka z wrogiem klasowym i ich doświadczenia i pomoc — to gwarancja naszym chłopom w budownictwie socjalizmu w wsi. J. CIASTON.

Serdeczne powitanie kolchoźników radzieckich — bohaterów pracy socjalistycznej — na Ziemi Rzeszowskiej.

w walce o socjalistyczną wiedzę. Ten radosny bilans napawa nas jeszcze większą dumą, gdy dodamy, że w dziesiątkach wsi istniejące komitety założycielskie w niedługim czasie przekształcają się w zarządy spółdzielcze.

Zespolona praca, mechanizacja upraw, racjonalne stosowa-

nieli produkcyjnych w stosunku do gospodarstw indywidualnych są dowodem wyższości gospodarki socjalistycznej nad drobnotowarową.

Pomyślny rozwój spółdzielni produkcyjnych w naszym województwie, to walka bezkompromisowa towarzyszy wiejskich or-

Doświadczenie w realizacji Planu 6-letniego

Plan 6-letni — plan budowy podstaw socjalizmu w oparciu o solidarność i braterstwo, o wszechstronną pomoc Związku Radzieckiego, dokona niezwykłych przeobrażeń w naszym kraju. Zmieni się struktura gospodarcza Polski — z dawnego zacofanego kraju rolniczo-przemysłowego przemieni się w przemysłowo-rolniczy.

Te zamierzenia zostaną zrealizowane dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego. Zawarte układy gospodarcze między Polską a ZSRR w roku 1948 i w czerwcu 1950 r. są najlepszym tego dowodem. W okresie wykonywania Planu 6-letniego Polska ma zapewnioną dostawę wszelkich surowców i materiałów przemysłowych. Umowy w ramach tej współpracy gospodarczej przewidują pełną dostawę takich surowców jak ruda żelazna, metale kolorowe, paliwa płynne, bawełna i wełna, sprzęt inwestycyjny, maszyny, projekty i licencje i wreszcie pomoc techniczną oraz finansową. Rozwój gospodarczy Polski jest nie do pomysłienia bez tej gospodarczej, finansowej, technicznej i naukowej pomocy naszego wielkiego sojusznika Związku Radzieckiego.

Dlatego wzrasta świadomość w najszerszych masach pracujących, że Plan 6-letni zostanie wykonany, bo pomocą i przykładem służy nam przodujący kraj na świecie, kraj zwycięskiego socjalizmu — ZSRR. Świadczy o tym potężna fala współzawodnictwa pracy, zobowiązań produkcyjnych i powszechny entuzjazm klasy robotniczej w pracy nad realizacją planu, świadczy o tym przekroczenie planu za III kwartał r. o 5 proc. przez nasz przemysł i osiągnięcie 78 proc. wykonania planu rocznego.

W naszej walce o socjalizm nie jesteśmy osamotnieni — pomoc i doświadczenia radzieckie są gwarancją zwycięskiego wykonania planu, zwycięstwa na każdym odcinku rozwoju gospodarczego w przemyśle i rolnictwie.

I tak już obecnie pracują w naszym przemyśle węglowym kombajny węglowe, montowane są agregaty wiel-

kiej elektrowni, urządzenia hutnicze, nowoczesne aparaty i maszyny, Transport nasz usprawniły radzieckie samochody i ciągniki. Inżynierowie radzieccy pomagają konstruować nowe potężne obiekty przemysłowe, służąc nie tylko radą ale i wykonując do kumentacje techniczne.

A w rolnictwie na każdym prawie kroku spotykamy się z bezcenną pomocą naszego wielkiego sojusznika. Na polach województwa rzeszowskiego pracują radzieckie kombajny zbożowy i buraczany — maszyny rolnicze i traktory. Zastosowanie nowoczesnej techniki, udoskonalenie uprawy roli dopomaga naszym rolnictwu do podniesienia się na wyższy poziom, do zwiększenia plonów, do osiągnięcia poziomu socjalistycznego.

Chłopi drobno i średniorolni, widząc wyższość gospodarki zespolonej, socjalistycznej, pragną za przykładem chłopów Związku Radzieckiego budować nowe, szczęśliwe życie na ws. Radzieckie gospodarstwa zespolone, kolchozy i kowchozy, są wzorem jak organizować pracę, aby przy racjonalnej uprawie roli osiągnąć jak największy plon. Wycieczki chłopów rzeszowskich do Związku Radzieckiego były najlepszą transmisją przeniesienia tych wzorów — pozwalając na miesiąc zapoznać się nie tylko z pracą, ale i z wynikami tej pracy, zapoznać się z życiem kolchoźników radzieckich — ludzi, którzy przeprowadzili zwycięską walkę o socjalizm na wsi radzieckiej.

Doświadczenia zdobyte przez naszych chłopów podczas wycieczek przyczyniają się do wykorzystania ogromnych zdobyczy nauki w rolnictwie, zastosowanych w praktyce, dla potrzeb człowieka do przebudowy indywidualnej małej wydajnej gospodarstwu na zespoloną, oraz do walki z wszelkimi oporami, z wrogiem klasowym, z kulaństwem, utrudniającym postęp w rolnictwie.

Podobnie wycieczka kolchoźników radzieckich, która bawiła ostatnio na ziemi rzeszowskiej, wniosła wiele do cennej pomocy udzielanej przez Związek Radziecki. Kolchoźnicy radzieccy w bezpośredniej rozmowie z chłopami wsi rzeszowskiej z członkami spółdzielni produkcyjnych i gospodarującymi indywidualnie drobno i średniorolnymi, chłopami, przekazali ogromne doświadczenia swej pracy, udzielili rad i wskazówek, które znajdują zastosowanie w gospodarce rolnej. Wiele spośród chłopów rzeszowskich przekonało się wówczas o słuszności polityki agrarnej Związku Radzieckiego, o wyższości zespolonej gospodarki rolnej. Owocem tych przeniesionych doświadczeń jest jeszcze silniejszy wzrost spółdzielczości produkcyjnej w województwie rzeszowskim.

Plan 6-letni jest wielką bitwą klasową o wyparcie i o zdruzgotanie resztek wpływu kapitalizmu. Rozwój spółdzielczości produkcyjnej przyczyni się do likwidacji kapitalistów wiejskich, kulactwa jako klasy, w oparciu o budowę wiejską i chłopów średniorolnych przy szerokiej pomocy klasy robotniczej i doświadczeń ZSRR.

Dla województwa rzeszowskiego Plan 6-letni oznacza całkowitą przebudowę struktury gospodarczej. Plan stawia wspaniałe perspektywy rozwoju gospodarczego — wzrost produkcji przemysłowej przeszło trzy i półkrotnej i pełne zagospodarowanie rolnictwa.

W kluczowym przemyśle naszego kraju, w kopalnictwie naftowym bogate doświadczenia radzieckie zastosowane w praktyce, przyczyniają się do podniesienia produkcji ropy naftowej o 150 proc. To przewidziane planem zadanie produkcyjne, załogi kopalń naftowych zamierzają znacznie przekroczyć. Skąd wypływa ta siła i pewność naftowców rzeszowskich? — Wypływa z faktu udzielania szerokiej pomocy i korzystania

z fachowych rad, z zastosowania nowoczesnych metod i urządzeń przez ogół pracowników naftowych, zastąpienia wierceń udarowych przez wiercenia obrotowe, wprowadzenie sposobów wydobywania ropy wypróbowanymi metodami naftowców radzieckich. Dostosowanie urządzeń technicznych oraz szeroki ruch współzawodnictwa pracy wzorem robotników radzieckich, zapewni nie tylko wykonanie planu produkcyjnego, ale osiągnięcie wysokich norm wydajnościowych.

A rozbudowa przemysłu w woj. rzeszowskim podobnie jak w ca-

łym kraju, oparta jest o szeroką pomoc Związku Radzieckiego. Budowa wielkiej zapory wodnej, nowych linii kolejowych, licznych zakładów przemysłowych, ośrodków maszynowych obsługi rolnictwa, podniesienie kultury rolnej możliwe jest jedynie dzięki tej wszechstronnej pomocy.

Doświadczenia radzieckie i szeroka pomoc są potężną bronią mas pracujących w Polsce w budownictwie podstaw socjalizmu, w zwycięskim wykonywaniu zaszczytnych zadań Planu 6-letniego.

Józef Szubert

WZROST PRODUKCJI ROLNEJ W PORÓWNIANIU Z ROKIEM 1949

51%

WOJEWÓDZTWO RZESZOWSKIE W PLANIE 6-LETNIM

A. CACH

ZSRR - kraj twórczej, pokojowej pracy

P odczas, gdy w krajach imperialistycznych rosną wydatki na zbrojenia, a wraz z nimi zyski kapitalistów, powodujące coraz większe zubożenie szerokich rzesz społeczeństwa, w kraju pokojowej pracy ZSRR wzrastają wydatki na budownictwo, oświatę i kulturę, podnosi się stopa życiowa ludności. Kiedy zaborczy imperializm anglo-amerykański prowadzi zbrodniczą wojnę przeciw narodowi koreańskiemu i przygotowuje nowe akty agresji i prowokacji, narody Związku Radzieckiego zajęte są opracowaniem i realizacją planów rozbudowy przemysłu i rolnictwa, budowy fabryk, szkół, szpitali i domów mieszkalnych.

Wykonując stalinowskie pięcioletki naród radziecki wszystkimi siłami wykonuje twórczą pracę pokojową. Cała działalność radzieckich ludzi poświęcona jest sprawie pokoju. W imię pokoju sadzą lasy, przekopują kanały, nawadniają suche stepy, wydobywają nowe minerały.

Na sesji Rady Najwyższej ZSRR zatwierdzony został budżet państwowy na rok 1950. Zaledwie 18,5 proc. budżetu wynoszą wydatki na obronę państwa, a przeszło 80 proc. poświęca się na rozbudowę gospodarki, rozwój kultury i oświaty.

W cyfrach tych zawarte są gigantyczne plany przebudowy miast, budowy nowych mieszkań, setek nowych szkół, szpitali i zakładów naukowych. Tylko wiara w sprawę pokoju, w trwałą i mocną przyszłość mogły zrodzić tak twórczą energię narodu.

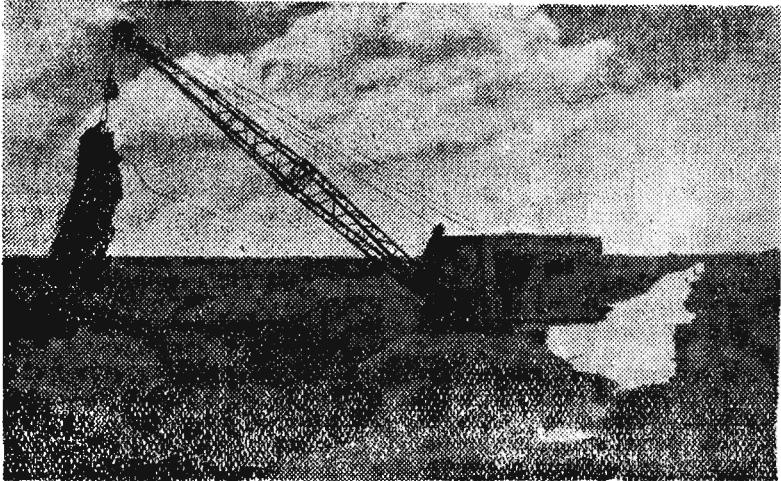
Wkrótce po opublikowaniu gigantycznego planu przeobrażenia przyrody — Planu Stalinowskiego, pracownicy rolnictwa i gospodarki leśnej zainicjowali współzawodnictwo o jego przedterminowe wykonanie. Przemysł radziecki dostarczył na ten cel olbrzymie ilości nowoczesnych i niezwykle wydajnych maszyn, m. in. ponad 22 tysiące traktorów.

Gdy imperializm amerykański planuje kolosalne zwiększenie zbrojeń, wtrącenie do niewoli całych narodów, totalne wojny i faszycyzację całego świata; w tym czasie naród radziecki pod kierownictwem Tow. STALINA i Partii bolszewickiej, z wiarą w możliwość utrzymania pokoju i ostateczne zwycięstwo socjalizmu nad kapitalizmem, oddaje się pokojowej pracy nad rozwojem gospodarczym i kulturalnym ojczyzny.

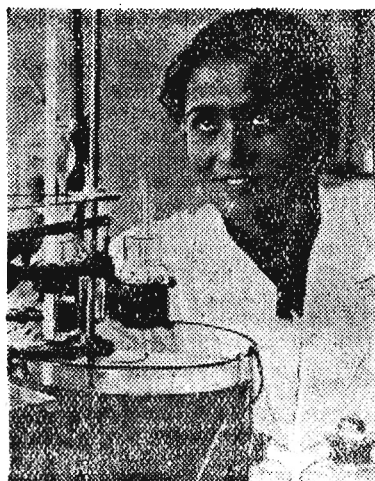
Wszystkie posunięcia Związku Radzieckiego świadczą o umiłowaniu pokoju, o pracy nad jego utrwaleniem.

W krajach kapitalistycznych wszystkie zdobycze techniki wykorzystywane są dla produkowania środków masowych zniszczeń. Stany Zjednoczone gromadzą bomby atomowe, ale nie dopuszczają do żadnych prac nad pokojowym wykorzystaniem energii atomowej. W Związku Radzieckim znalazła energia atomowa pokojowe zastosowanie, posłużyła do zmiany biegu rzek, które nawodnią kolosalne obszary bezużytecznych dotąd pustyń.

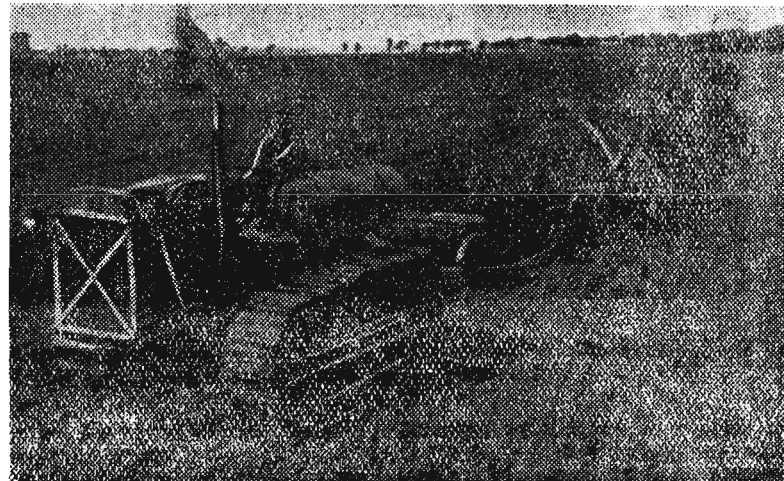
Socjalistyczny kraj — kraj pokojowej pracy ZSRR urzeczywistnia olbrzymie plany epoki stalinowskiej. Projekt budowy największej na świecie elektrowni na Woltdzie, budzi w sercach ludzi radzieckich uczucie dumy ze swej ojczyzny, kroczącej pod przewodnictwem Wielkiego STALINA ku komunizmowi. Budzi również entuzjazm u wszystkich ludzi miłujących pokój i postęp, gdyż każdy sukces budownictwa radzieckiego wzmacnia siły światowego obozu socjalizmu i pokoju.

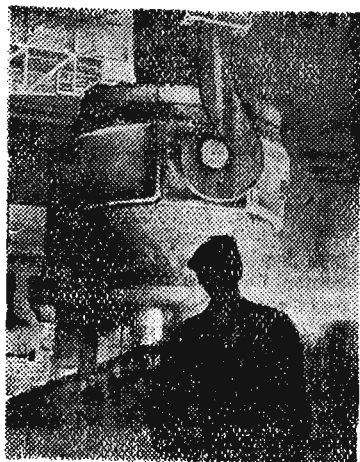
Dzięki gigantycznym pracom melioracyjnym i nawadniającym z każdym rokiem ZSRR uzyskuje tysiące hektarów uprawnej ziemi.

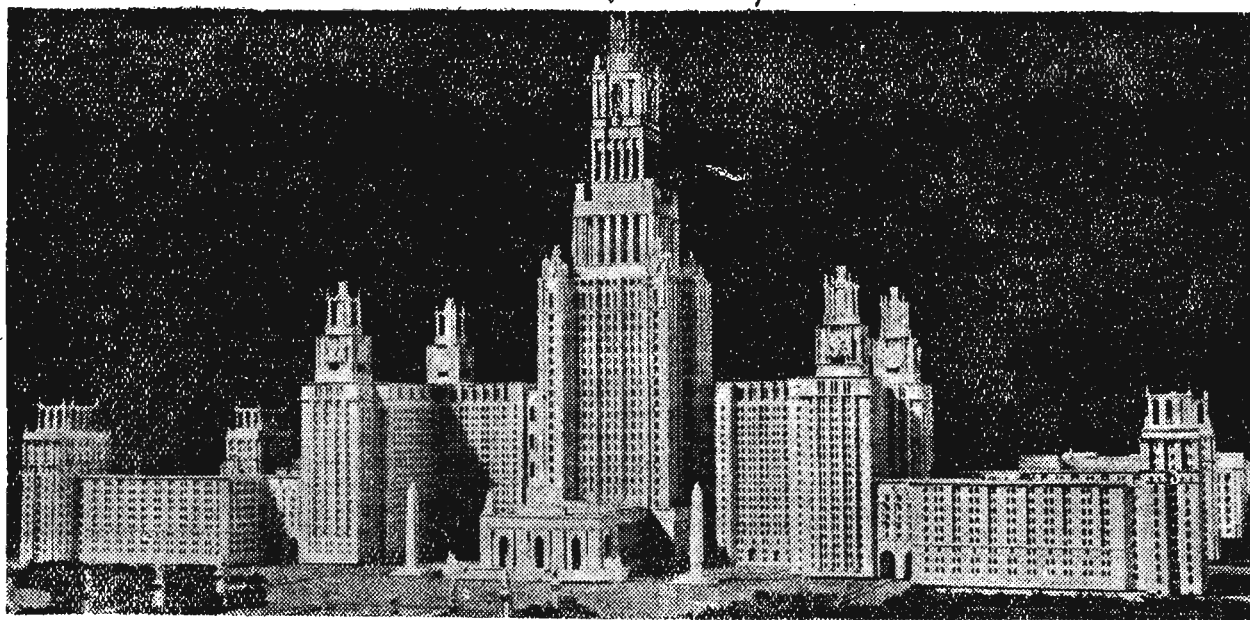
W nowoczesnych laboratoriach radzieckiej uczeni pracują nad nowymi wynalazkami.

Traktory zamieniają pustynny step w uprawne pola bawełniarskie.

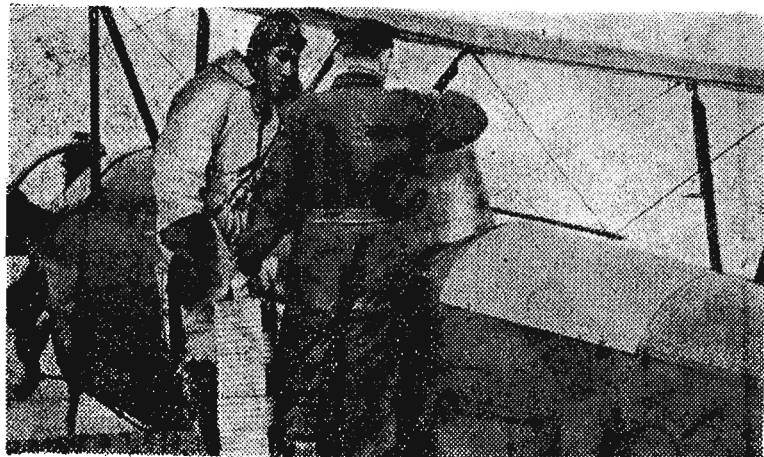
Odbudowane po zniszczeniach wojennych piece martenowskie służą sprawie pokoju.

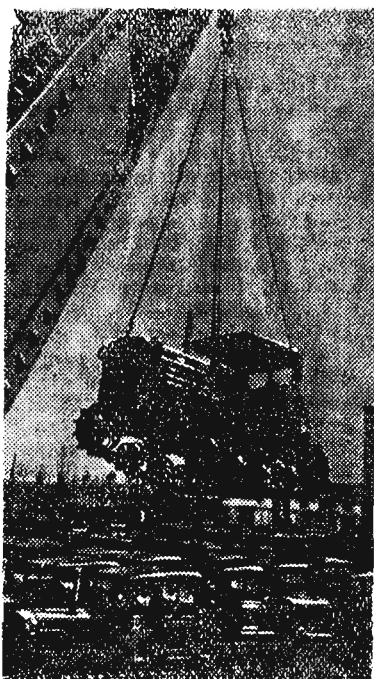
Model największej na świecie uczelni gmachu Moskiewskiego Uniwersytetu

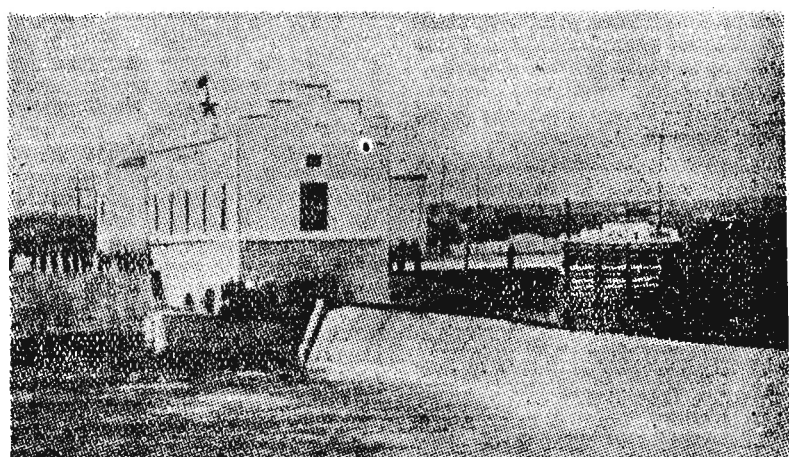
Wroskliwą opieką nad matką i dzieckiem roztacza Rząd ZSRR.

Dowoząc pocztę i książki do najodleglejszych miejscowości, samoloty ZSRR pełnią normalną codzienną pracę pokojową.

Dla realizacji planu stalinowskiego przemysł radziecki produkuje czołgi pokoju — traktory.

Radzieckie kolechazy budują własne elektrostacje.

